

Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 36

Зменшення корисності активів

Мета

1 Мета цього Стандарту – визначити процедури, які суб'єкт господарювання застосовує для забезпечення обліку своїх активів за сумою, яка не є більшою ніж сума їх очікуваного відшкодування. Актив обліковують за сумою більшою, ніж сума його очікуваного відшкодування, якщо його балансова вартість перевищує суму, що підлягає відшкодуванню внаслідок використання або продажу актива. Якщо це відбувається, актив визначають як актив, корисність якого зменшилася, і в цьому випадку Стандарт вимагає, щоб суб'єкт господарювання визнавав збиток від зменшення корисності. Стандарт визначає, коли суб'єктові господарювання належить сторнувати збиток від зменшення корисності і як розкривати інформацію про активи, корисність яких зменшилася.

Сфера застосування

- 2 Цей стандарт слід застосовувати для обліку зменшення корисності всіх активів за винятком:
- а) запасів (див. МСБО 2 *“Запаси”*);
 - б) контрактних активів та активів, що виникають внаслідок витрат на отримання або виконання контракту, які визнаються відповідно до МСФЗ 15 *“Дохід від договорів з клієнтами”*;
 - в) відстрочених податкових активів (див. МСБО 12 *“Податки на прибуток”*);
 - г) активів, які виникають внаслідок програм виплат працівникам (див. МСБО 19 *“Виплати працівникам”*);
 - г) фінансових активів, на які поширюється сфера застосування МСФЗ 9 *“Фінансові інструменти”*;
 - д) інвестиційної нерухомості, яку оцінюють за справедливою вартістю (див. МСБО 40 *“Інвестиційна нерухомість”*);
 - е) біологічних активів, пов'язаних із сільськогосподарською діяльністю, що належить до сфери застосування МСБО 41 *“Сільське господарство”*, які оцінюються за справедливою вартістю за вирахуванням витрат на вибуття;
 - є) відстрочених витрат на придбання і нематеріальних активів, які виникають у результаті визначених контрактом прав страховика відповідно до страхових контрактів у межах сфери застосування МСФЗ 4 *“Страхові контракти”*;
 - ж) непоточних активів (або ліквідаційних груп), класифікованих як такі, що утримуються для продажу, відповідно до МСФЗ 5 *“Непоточні активи, утримувані для продажу, і припинена діяльність”*.
- 3 Цей стандарт не застосовують до запасів, активів, які виникають від будівельних контрактів, відстрочених податкових активів, активів, які виникають унаслідок виплат працівникам, та активів, класифікованих як такі, що утримуються для продажу (або ж включені в групу для вибуття, класифіковану як така, що утримується для продажу), оскільки чинні МСФЗ, застосовувані до таких активів, уже містять конкретні вимоги для визнання та оцінки цих активів.
- 4 Цей стандарт застосовують до фінансових активів, класифікованих як:

МСБО 36

- а) дочірні підприємства згідно з визначенням в МСФЗ 10 “Консолідована фінансова звітність”;
- б) асоційовані підприємства згідно з визначенням МСБО 28 “Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства”;
- в) спільні підприємства згідно з визначенням МСФЗ 11 “Спільна діяльність”.

Для відображення в обліку зменшення корисності інших фінансових активів слід застосовувати положення МСБО 39.

5 Цей стандарт не поширюється на фінансові активи, що належать до сфери застосування МСФЗ 9, на інвестиційну нерухомість, яку оцінюють за справедливою вартістю відповідно до сфери застосування МСБО 40, та на біологічні активи, пов’язані з сільськогосподарською діяльністю, які оцінюють за справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж відповідно до сфери застосування МСБО 41. Однак цей стандарт слід застосовувати до активів, які відображаються в обліку за переоціненою вартістю (тобто справедливою вартістю на дату переоцінки за вирахуванням будь-якої подальшої накопиченої амортизації та подальших накопичених збитків унаслідок зменшення корисності) відповідно до інших МСФЗ, таких як модель обліку за переоціненою вартістю, що наведена в МСБО 16 “Основні засоби” та МСБО 38 “Нематеріальні активи”. Єдина відмінність між справедливою вартістю актива та його справедливою вартістю за вирахуванням витрат на вибуття є прямі додаткові витрати на вибуття цього актива.

- а) Якщо витрати на вибуття настільки незначні, що їх не беруть до уваги, то сума очікуваного відшкодування переоціненого актива обов’язково є близькою до переоціненої суми або більшою від неї. У цьому випадку після застосування вимог до переоцінки малоімовірно, що корисність переоціненого актива зменшилася, а тому немає потреби оцінювати суму очікуваного відшкодування;
- б) [вилучено]
- в) якщо витрати на вибуття значні і їх беруть до уваги, то справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття переоціненого актива обов’язково є меншою від його справедливої вартості. Отже, корисність переоціненого актива зменшуватиметься, якщо його вартість при використанні є меншою, ніж його переоцінена сума. У цьому випадку після застосування вимог до переоцінки суб’єкт господарювання застосовує цей стандарт для визначення можливості зменшення корисності актива.

Визначення

6 Терміни, використовувані в цьому Стандарті, мають такі значення: *Амортизація* – систематичний розподіл суми актива, що амортизується, протягом строку його корисної експлуатації

Балансова вартість – сума, за якою актив визнають після вирахування будь-якої суми накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення його корисності.

Вартість при використанні – теперішня вартість оцінених майбутніх грошових потоків, які, за очікуванням, виникнуть від актива або від одиниці, що генерує грошові потоки.

Витрати на вибуття – припустимі витрати, які можна прямо віднести до вибуття актива, за винятком фінансових витрат і витрат з податку на прибуток.

Збиток від зменшення корисності – сума, на яку балансова вартість актива або одиниці, що генерує грошові кошти, перевищує суму його/її очікуваного відшкодування.

Корпоративні активи – активи (за винятком гудвілу), які сприяють генеруванню майбутніх грошових потоків як від одиниці, яка генерує грошові кошти, що розглядається, так і від інших одиниць, які генерують грошові кошти.

Одиниця, яка генерує грошові кошти – найменша група активів, яку можна ідентифікувати і яка генерує надходження грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів.

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу актива або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. (Див. МСФЗ 13 "Оцінка справедливої вартості").

Строк корисної експлуатації – це:

- а) період, протягом якого очікується, що актив буде використовуватися суб'єктом господарювання,
- або
- б) кількість одиниць виробленої продукції чи подібних одиниць, що їх суб'єкт господарювання очікує отримати від використання актива.

Сума очікуваного відшкодування – більша з двох оцінок актива (або одиниці, яка генерує грошові кошти): справедливої вартості мінус витрати на вибуття та його вартості при використанні.

Сума, що амортизується – історична вартість актива або інша сума, за якою обліковується актив у фінансовій звітності, за вирахуванням його ліквідаційної вартості.

Ідентифікація актива, корисність якого може зменшитися

- 7 У параграфах 8–17 зазначено, коли слід визначати суму очікуваного відшкодування. У цих вимогах використано термін "актив", але вони однаковою мірою поширюються як на окремий актив, так і на одиницю, яка генерує грошові кошти. Подальший виклад цього Стандарту структурований таким чином:
- а) параграфи 18-57 визначають вимоги до оцінки суми очікуваного відшкодування. У цих вимогах використано термін "актив", але вони однаковою мірою поширюються і на окремий актив, і на одиницю, яка генерує грошові кошти;
 - б) параграфи 58-108 визначають вимоги до визнання та оцінки збитків від зменшення корисності. Визнання та оцінка збитків від зменшення корисності за окремим активом, який не являє собою гудвіл, розглядаються в параграфах 58-64. Параграфи 65-108 висвітлюють вимоги щодо визнання та оцінки збитків від зменшення корисності для одиниць, що генерують грошові кошти, і для гудвілу;
 - в) параграфи 109-116 визначають вимоги щодо сторнування збитків від зменшення корисності, визнаних у попередніх періодах за активом або за одиницею, що генерує грошові кошти. У цих вимогах теж використано термін "актив", але вони однаковою мірою поширюються і на окремий актив, і на одиницю, яка генерує грошові кошти. Додаткові вимоги щодо окремого актива визначені в параграфах 117-121, щодо одиниці, що генерує грошові кошти – у параграфах 122 та 123, а для гудвілу – в параграфах 124 і 125;
 - г) параграфи 126-133 визначають інформацію, що її треба розкривати, яка стосується збитків від зменшення корисності, їх сторнування для активів і для одиниць, які генерують грошові кошти. Параграфи 134-137 визначають додаткові вимоги щодо розкриття інформації для одиниць, які генерують грошові кошти і на які (задля перевірки збитку від зменшення корисності) був розподілений гудвіл або нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації для цілей перевірки на зменшення корисності.
- 8 Корисність актива зменшується, коли балансова вартість актива перевищує суму його очікуваного відшкодування. У параграфах 12-14 наведено деякі ознаки можливості збитку від зменшення корисності. За наявності якоїсь із цих ознак суб'єкт господарювання повинен оцінити суми очікуваного відшкодування. За винятком вимог параграфа 10, цей Стандарт не вимагає від суб'єкта господарювання формальної оцінки суми очікуваного відшкодування, якщо ознак потенційного збитку від зменшення корисності немає.
- 9 В кінці кожного звітного періоду суб'єктові господарювання слід оцінювати, чи є якась ознака того, що корисність актива може зменшитися. Якщо хоча б одна з таких ознак існує, суб'єктові господарювання слід оцінити суму очікуваного відшкодування такого актива.

- 10 Незалежно від наявності ознак того, що корисність актива може зменшитися, суб'єктові господарювання також слід:
- а) щорічно перевіряти зменшення корисності нематеріального актива з невизначеним строком корисної експлуатації або нематеріального актива, ще не придатного для використання, порівнюючи його балансову вартість із сумою його очікуваного відшкодування. Таку перевірку зменшення корисності можна здійснювати будь-коли протягом річного періоду за умови, що вона щорічно проводитиметься в той самий час. Перевірка зменшення корисності різних нематеріальних активів може здійснюватися в різний час. Однак, якщо нематеріальний актив був первісно визнаний протягом поточного річного періоду, то перевірку такого нематеріального актива на зменшення його корисності слід здійснити до завершення поточного річного періоду;
 - б) щорічно перевіряти зменшення корисності гудвілу, придбаного в результаті об'єднання бізнесу, відповідно до положень, наведених у параграфах 80-99.
- 11 Здатність нематеріального актива генерувати достатні майбутні економічні вигоди для відшкодування його балансової вартості, як правило, більш невизначена для того нематеріального актива, який ще не придатний до використання, аніж для того, який уже став придатним для використання. Тому цей Стандарт вимагає від суб'єкта господарювання перевіряти щонайменше щорічно зменшення корисності балансової вартості нематеріального актива, який ще не придатний до використання.
- 12 Оцінюючи наявність ознак того, що корисність актива може зменшитися, суб'єкт господарювання має брати до уваги як мінімум такі показники (зовнішніх (а)-г)) та внутрішніх (г)-е)) джерел інформації: Зовнішні джерела інформації:
- а) є видимі ознаки того, що вартість актива зменшилася протягом періоду значно більше, ніж можна було очікувати, внаслідок плину часу або звичайного використання;
 - б) протягом періоду відбулися зміни зі значним негативним впливом на суб'єкт господарювання або вони відбудуться найближчим часом у технологічному, ринковому, економічному або правовому оточенні, в якому діє суб'єкт господарювання, чи на ринку, для якого призначений актив;
 - в) ринкові ставки відсотка або інші ринкові ставки доходу від інвестицій збільшилися протягом періоду, і це збільшення, ймовірно, вплине на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості актива при використанні, і суттєво зменшить суму очікуваного відшкодування актива;
 - г) балансова вартість чистих активів суб'єкта господарювання, що звітує, є більшою, ніж його ринкова капіталізація.
- Внутрішні джерела інформації:
- г) є свідчення застаріння або фізичного пошкодження актива;
 - д) протягом періоду відбулися суттєві зміни, які негативно вплинуть на суб'єкт господарювання, або очікується, що вони відбудуться у близькому майбутньому та змінять інтенсивність або спосіб нинішнього чи запланованого використання актива. Ці зміни включають плани припинити використання актива, припинити або реструктуризувати господарську одиницю, до якої належить цей актив, продати його раніше від попередньо очікуваної дати і повторно оцінити строк корисної експлуатації цього актива, цього разу як визначений¹;
 - е) наявні свідчення з даних внутрішньої звітності, які вказують, що економічна ефективність актива є або буде гіршою, ніж очікувана.
- Дивіденди, отримані від дочірнього, спільно контролюваного або від асоційованого підприємства
- є) для інвестицій у дочірнє, спільно контролюване або в асоційоване підприємство інвестор визнає дивіденди від своєї інвестиції і наявні свідчення того, що:

¹ Як тільки актив відповідає визначенню актива, утримуваного для продажу (або ж його включено до групи, яка призначена для ліквідації і класифікована як така, що утримується для продажу), на нього вже не поширюється сфера застосування цього Стандарту; натомість його слід відображати в обліку відповідно до МСФЗ 5 "Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність".

- (i) **балансова вартість інвестиції в окремій фінансовій звітності перевищує суми балансової вартості чистих активів об'єкта інвестування, включаючи пов'язаний з ними гудвіл, в консолідованій фінансовій звітності; або**
- (ii) **розмір дивідендів перевищує суму загального прибутку дочірнього, спільного або асоційованого підприємства, отриманого у періоді, за який оголошується виплата дивідендів.**
- 13 Перелік у параграфі 12 не є вичерпним. Суб'єкт господарювання може ідентифікувати інші ознаки того, що корисність актива може зменшитися; тоді теж треба, щоб суб'єкт господарювання визначав суму очікуваного відшкодування актива або, якщо йдеться про гудвіл, перевіряв зменшення корисності відповідно до параграфів 80-99.
- 14 Свідчення з даних внутрішньої звітності, які вказують, що корисність актива може зменшитися, включають наявність:
- а) грошових потоків для придбання актива або подальших потреб у грошових коштах для його експлуатації чи технічного обслуговування – значно більших, ніж спочатку передбачалось у бюджеті;
 - б) фактичних чистих грошових потоків або операційного прибутку чи збитку від актива – значно менших, ніж передбачено в бюджеті;
 - в) значного зменшення закладених у бюджет чистих майбутніх грошових потоків чи операційного прибутку або значного збільшення визначеного в бюджеті збитку від актива,
- або
- г) операційних збитків або чистого вибуття грошових коштів для актива, коли суми поточного періоду розглядаються разом з сумами, передбаченими у бюджеті на майбутнє.
- 15 Як зазначено в параграфі 10, цей Стандарт вимагає щонайменше щорічно перевіряти зменшення корисності нематеріального актива з невизначеним строком корисної експлуатації, нематеріального актива, ще не придатного для використання, і гудвілу. Крім випадків, на які поширюються вимоги, визначені в параграфі 10, концепція суттєвості застосовується при визначенні того, чи слід оцінювати суму очікуваного відшкодування актива. Наприклад, якщо попередні обчислення показують, що сума очікуваного відшкодування актива значно більша за його балансову вартість, то суб'єктові господарювання не треба переоцінювати суму очікуваного відшкодування актива, якщо не відбулися ніякі події, які б ліквідували цю різницю. Подібно до цього, попередній аналіз може показати, що сума очікуваного відшкодування актива не є чутливою до однієї або кількох ознак, наведених у параграфі 12.
- 16 Приклад до параграфа 15: ринкова ставка відсотка або інші ринкові ставки доходу від інвестицій збільшилися протягом періоду, а отже, суб'єктові господарювання не треба офіційно оцінювати суму очікуваного відшкодування актива в тих випадках, якщо:
- а) мало ймовірно, що на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості актива при використанні, впливатиме збільшення цих ринкових ставок. Наприклад, збільшення короткострокових ставок відсотка може суттєво не впливати на ставку дисконту, застосовану до актива, в якого залишається тривалий строк корисної експлуатації;
 - б) ймовірно, що на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості актива при використанні, впливатиме збільшення цих ринкових ставок, але попередній аналіз чутливості суми очікуваного відшкодування показує, що:
 - і) мало ймовірно, що відбудеться суттєве зменшення суми очікуваного відшкодування, оскільки збільшення майбутніх грошових потоків також є ймовірним (наприклад, у деяких випадках суб'єкт господарювання може продемонструвати, що він коригує прибутки для компенсації будь-якого збільшення ринкових ставок),
- або
- ii) мало ймовірно, що зменшення суми очікуваного відшкодування спричинить суттєвий збиток від зменшення корисності.
- 17 Якщо є ознаки того, що корисність актива може зменшитися, це може свідчити про необхідність перегляду і коригування строку корисної експлуатації, що залишається, методу амортизації або

ліквідаційної вартості актива згідно зі Стандартом, який застосовується для обліку актива, навіть якщо збиток від зменшення корисності не визнається.

Оцінка суми очікуваного відшкодування

- 18 Стандарт визначає суму очікуваного відшкодування як більшу з двох оцінок: справедлива вартість за мінусом витрат на вибуття актива (чи одиниці, що генерує грошові кошти) та його (її) вартість при використанні. У параграфах 19–57 визначено вимоги до оцінки суми очікуваного відшкодування. У цих вимогах застосовано термін “актив”, але вони однаковою мірою поширюються і на окремих актив, і на одиницю, яка генерує грошові кошти.
- 19 Не завжди є потреба визначати і балансову вартість актива за вирахуванням витрат на вибуття, і його вартість при використанні. Якщо будь-яка з цих двох сум перевищує балансову вартість актива, корисність актива не зменшується і немає необхідності оцінювати другу суму.
- 20 Справедливу вартість актива за вирахуванням витрат на його вибуття зазвичай можна оцінити, навіть якщо на активному ринку немає цін котирування на ідентичний актив. Проте іноді буде неможливо оцінити справедливу вартість актива за вирахуванням витрат на вибуття через відсутність основи для достовірної оцінки ціни, за якою відбувалася б звичайна операція продажу актива між учасниками ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов. У такому разі за суму очікуваного відшкодування актива можна вважати суму його вартості при використанні.
- 21 Якщо немає підстави вважати, що вартість актива при використанні суттєво перевищує його справедливу вартість за вирахуванням витрат на вибуття, то останню можна використовувати як суму очікуваного відшкодування актива. Це часто буває, коли актив утримується для вибуття, тому що вартість при використанні актива, утримуваного для продажу, складатиметься здебільшого з чистих надходжень від реалізації, оскільки ймовірно, що майбутні грошові потоки від безперервного використання цього актива до його вибуття будуть настільки малими, що їх не братимуть до уваги.
- 22 Суму очікуваного відшкодування визначають для окремого актива, якщо цей актив генерує надходження грошових коштів і ці кошти здебільшого не залежать від інших активів або груп активів. Якщо це так, суму очікуваного відшкодування визначають для одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить актив (див. параграфи 65-103), крім випадків коли:
- а) справедлива вартість актива за вирахуванням витрат на вибуття перевищує його балансову вартість,
- або
- б) вартість актива при використанні можна оцінити як близьку до справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття і справедливу вартість за вирахуванням витрат на вибуття можна оцінити.
- 23 Інколи середні величини та скорочені розрахунки можуть дати достовірне наближення до детальних обчислень для визначення справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття чи вартості при використанні, приклад яких наведено в цьому Стандарті.

Оцінка суми очікуваного відшкодування нематеріального актива, строк корисної експлуатації якого не визначений

- 24 Параграф 10 вимагає щорічно перевіряти зменшення корисності нематеріального актива, строк корисної експлуатації якого не визначений, порівнюючи його балансову вартість із сумою очікуваного відшкодування незалежно від наявності ознак можливого зменшення його корисності. Однак у поточному періоді для перевірки зменшення корисності такого актива можна використовувати останнє деталізоване обчислення суми очікуваного відшкодування, зроблене в попередньому періоді, за умови дотримання визначених критеріїв, а саме:
- а) якщо нематеріальний актив не генерує надходження грошових коштів у результаті безперервного використання, які переважно не залежать від надходжень, отриманих від інших активів чи груп активів, а отже, підлягають перевірці зменшення корисності в складі одиниць, що генерують

грошові кошти, до яких вони належать, при цьому, активи і зобов'язання, які складають цю одиницю, суттєво не змінилися з часу останнього обчислення суми очікуваного відшкодування;

- б) результатом останнього обчислення суми очікуваного відшкодування є сума, яка значно перевищує балансову вартість актива;
- в) аналіз подій, які відбулися, та обставин, що змінилися з часу останнього обчислення суми очікуваного відшкодування, демонструє малу ймовірність того, що поточне визначення суми очікуваного відшкодування буде менше від балансової вартості цього актива.

Справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття

25–27 [Вилучено]

- 28 Витрати на вибуття (інші, ніж ті, що їх уже визнано як зобов'язання) вираховуються при оцінці справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття. Прикладами таких витрат є витрати на юридичні послуги, на гербовий збір і подібні податки на операцію, витрати на вивіз актива, а також прямі додаткові витрати на доведення актива до стану, прийняттого для продажу. При цьому, витрати при звільненні персоналу (визначені у МСБО 19) та витрати, пов'язані зі скороченням або реорганізацією діяльності після ліквідації актива, не є прямими додатковими витратами на вибуття актива.
- 29 Іноді продаж актива може вимагати, щоб покупець прийняв на себе зобов'язання, і є лише єдина справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття для цього актива і зобов'язання. У параграфі 78 роз'яснено, як слід розглядати такі випадки.

Вартість при використанні

- 30 В обчисленні вартості актива при використанні слід відображати такі елементи:
 - а) оцінку майбутніх грошових потоків, які суб'єкт господарювання очікує отримати від цього актива;
 - б) очікування щодо можливих відхилень у сумі чи в часі цих майбутніх грошових потоків;
 - в) вартість грошей у часі, відображену у вигляді поточної ринкової безризикової ставки відсотка;
 - г) ціну за прийняття ризику, притаманного цьому актива;
 - г) інші фактори, зокрема неліквідність, яку учасники ринку відображали б у визначенні вартості майбутніх грошових потоків, які суб'єкт господарювання очікує отримати від цього актива.
- 31 Оцінка вартості актива при використанні передбачає такі кроки:
 - а) оцінку майбутніх надходжень і вибуття грошових коштів, що їх мають отримати від безперервного використання актива та його остаточної ліквідації;
 - б) застосування відповідної ставки дисконту до цих майбутніх грошових потоків.
- 32 Елементи, визначені у параграфі 30 б), в) та г) можуть відображатися як коригування майбутніх грошових потоків або ж як коригування ставки дисконту. Незалежно від підходу, який суб'єкт господарювання обирає для відображення очікувань щодо можливих відхилень у сумі або в часі майбутніх грошових потоків, результат має відображати очікувану теперішню вартість майбутніх грошових потоків, тобто він відображатиме середньозважений показник за всіма можливими результатами. Додаток А надає додаткове керівництво з використання підходу до оцінки вартості актива при використанні, який базується на теперішній вартості.

Основа для попередніх оцінок майбутніх грошових потоків

- 33 Оцінюючи вартість при використанні, суб'єкт господарювання повинен:

- а) базувати прогнознi оцiнки грошових потокiв на обґрунтованих та прийнятних припущеннях, якi вiдображають найкращу оцiнку управлiнським персоналом комплексу економічних умов, що iснуватимуть протягом строку корисної експлуатації актива. Бiльшого значення слiд надавати зовнiшнім свiдченням;
- б) базувати прогнознi оцiнки грошових потокiв на останнiх фiнансових бюджетах / прогнозах, затверджених управлiнським персоналом (але не включати до них будь-якi майбутнi надходження або вибуття грошових коштів, якi очiкуються в результатi майбутньої реструктуризації або пiдвищення результатiв дiяльностi актива, визначенi згiдно з оцiнками). Перспективнi оцiнки, основанi на цих бюджетах / прогнозах, мають охоплювати перiод максимум у п'ять рокiв, якщо тривалiший перiод не виправданий;
- в) робити прогнознi оцiнки грошових потокiв, якi виходять за межi перiоду, охопленого найостаннiшими бюджетами / прогнозами, екстраполюючи перспективнi оцiнки, основанi на бюджетах / прогнозах, i застосовуючи постiйний або зменшуваний темп зростання на наступнi роки, якщо збiльшуваний темп не виправданий. Цей темп зростання має не перевищувати довгостроковий середнiй темп зростання щодо видiв продукції, галузей або країни (чи країн), у якiй дiє суб'єкт господарювання, або щодо ринку, на якому використовується актив, якщо вищий темп не виправданий.
34. Управлiнський персонал оцiнює прийнятнiсть тих припущень, на яких ґрунтуються його поточнi оцiнки прогнозних грошових потокiв, виявляючи причини, якi призвели до розбiжностi мiж минулими прогнозами грошових потокiв i їх фактичними показниками. Управлiнський персонал має забезпечити вiдповiднiсть припущень, на яких ґрунтуються поточнi прогнози грошових потокiв, фактичним показникам минулих перiодiв i належне врахування подальших подiй чи обставин, яких не було на момент генерування цих фактичних грошових потокiв.
35. Докладних, точних та достовiрних фiнансових бюджетiв / прогнозiв майбутнiх грошових потокiв на перiоди понад 5 рокiв узагалi немає. Тому попереднi оцiнки управлiнським персоналом майбутнiх грошових потокiв ґрунтуються на останнiх бюджетах / прогнозах максимум на п'ять рокiв. Управлiнський персонал може застосовувати перспективнi оцiнки грошових потокiв, основанi на фiнансових бюджетах / прогнозах на перiод понад п'ять рокiв, якщо управлiнський персонал упевнений, що таке перспективне оцiнювання достовiрне i воно може показати свою спроможнiсть, основувану на минулому досвiдi, точно прогнозувати грошовi потоки на такий тривалий перiод.
36. Прогнознi оцiнки грошових потокiв до кiнця строку корисної експлуатації актива визначають екстраполяцією перспективних оцiнок грошових потокiв, основаних на фiнансових бюджетах / прогнозах, iз застосуванням темпу зростання на подальшi роки. Цей темп є постiйним або зменшуваним, якщо збiльшення темпу не вiдповiдає об'єктивнiй iнформації про структуру протягом життєвого циклу продукту або галузі. Якщо це прийнятно, темп зростання дорiвнює нулю або є негативним. 37 У тих випадках, коли умови є дуже сприятливими, ймовiрно, що на ринку з'являться конкуренти, якi обмежать зростання. Отже, суб'єктам господарювання буде важко перевищити середнiй iсторичний темп зростання протягом тривалого перiоду (наприклад, двадцять рокiв) для видiв продукції, галузей або країни чи країн, у яких дiє суб'єкт господарювання, або ринку, на якому використовується цей актив.
38. Застосовуючи iнформацію з фiнансових бюджетiв / прогнозiв, суб'єкт господарювання розглядає, чи вiдображає ця iнформація обґрунтованi та прийнятнi припущення та найкращу оцiнку управлiнським персоналом комплексу економічних умов, якi iснуватимуть протягом строку корисної експлуатації актива, що залишається.

Структура оцiнок майбутнiх грошових потокiв

39. Оцiнка майбутнiх грошових потокiв мають складатися з:
- а) прогнозних оцiнок надходжень грошових коштів вiд безперервного використання актива;
- б) прогнозних оцiнок вибуття грошових коштів, яке обов'язково проходитиме у процесi генерування надходжень грошових коштів вiд безперервного використання актива (включаючи вибуття грошових коштів на пiдготовку актива до використання) i яке можна прямо вiднести до актива або розподiлити на нього на обґрунтованiй та послiдовнiй основi;
- в) чистих грошових потокiв (якщо вони є), що їх отримають або сплатять за лiквідацію актива наприкинцi строку його корисної експлуатації.

- 40 Оцінки майбутніх грошових потоків та ставка дисконту відображають послідовні припущення про зростання цін унаслідок загальної інфляції. Отже, якщо ставка дисконту включає вплив зростання цін унаслідок загальної інфляції, майбутні грошові потоки оцінюються у номінальному вираженні. Якщо ставка дисконту не включає впливу зростання цін унаслідок загальної інфляції, майбутні грошові потоки оцінюються у реальному вираженні (але включають майбутнє конкретне збільшення або зменшення ціни).
- 41 Прогнозні оцінки вибуття грошових коштів включають витрати на поточне обслуговування актива і майбутні накладні витрати, які можна прямо віднести до використання актива або розподілити на нього на обґрунтованій та послідовній основі.
- 42 Якщо балансова вартість актива ще не включає всі вибуття грошових коштів, які відбуватимуться до того, як актив буде придатний для використання або продажу, оцінка майбутнього вибуття грошових коштів включає оцінку будь-якого подальшого вибуття грошових коштів, яке, за очікуванням, виникне до того, як актив буде придатний для використання або продажу. Прикладом може бути незавершене будівництво чи незавершені розробки.
- 43 Щоб уникнути подвійного врахування, попередні оцінки майбутніх грошових потоків не включають:
- надходження грошових коштів від активів, які генерують надходження грошових коштів і не залежать від актива, вартість якого переглядається (наприклад, фінансові активи, такі як дебіторська заборгованість);
 - вибуття грошових коштів, пов'язане із заборгованостями, які вже визнані як зобов'язання (наприклад, кредиторська заборгованість, пенсії чи забезпечення).
- 44 **Майбутні грошові потоки слід оцінювати для актива в його поточному стані. До оцінок майбутніх грошових потоків не слід включати оцінені майбутні надходження або вибуття грошових коштів, які, за очікуванням, виникнуть у результаті:**
- майбутньої реструктуризації, щодо якої суб'єкт господарювання ще не прийняв зобов'язання,**
- або
- вдосконалення або підвищення результатів використання актива.**
- 45 Оскільки майбутні грошові потоки оцінюються для актива в його поточному стані, вартість при використанні не відображає:
- майбутні вибуття грошових коштів чи пов'язані з ними заощадження витрат (наприклад, зменшення витрат на персонал), а також виплати, які, за очікуванням, виникнуть від майбутньої реструктуризації, щодо якої суб'єкт господарювання ще не прийняв зобов'язання,
- або
- майбутнє вибуття грошових коштів, яке поліпшить або збільшить результати використання актива чи поліпшить або збільшить надходження грошових коштів, які очікують отримати в результаті таких витрат.
- 46 Реструктуризація – це програма, яку планує та контролює управлінський персонал і яка суттєво змінює обсяг діяльності суб'єкта господарювання або спосіб здійснення такої діяльності. МСБО 37 “Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи” містить керівництво, яке роз'яснює, коли суб'єкт господарювання вважається таким, що прийняв зобов'язання щодо реструктуризації.
- 47 Коли суб'єкт господарювання прийняв зобов'язання щодо реструктуризації, ймовірно, що така реструктуризація вплине на деякі активи. Якщо суб'єкт господарювання прийняв рішення про реструктуризацію:
- його попередні оцінки майбутнього надходження і вибуття грошових коштів при визначенні вартості при використанні відображають заощадження витрат та інші вигоди від реструктуризації (основані на останніх фінансових бюджетах / прогнозах, затверджених управлінським персоналом);
 - його попередні оцінки майбутнього вибуття грошових коштів на реструктуризацію включаються до забезпечення з реструктуризації згідно з МСБО 37.

Ілюстративний приклад 5 демонструє вплив майбутньої реструктуризації на обчислення вартості при використанні.

МСБО 36

- 48** Доки в суб'єкта господарювання виникають видатки грошових коштів, які поліпшують або збільшують результати використання актива, оцінки майбутніх грошових потоків не включають оціненого майбутнього надходження грошових коштів, яке, за очікуванням, виникне від цих видатків грошових коштів (див. ілюстративний приклад 6).
- 49** Оцінки майбутніх грошових потоків включають майбутнє вибуття грошових коштів, необхідне для збереження певного рівня економічних вигід, які очікують отримати від актива в його поточному стані. Якщо до складу одиниці, яка генерує грошові кошти, входять активи з різним (визначеним згідно з оцінками) строком корисної експлуатації і кожен з них є суттєвим для безперервної діяльності цієї одиниці, то в цілях оцінки майбутніх грошових потоків, пов'язаних з цією одиницею, заміна таких активів активами з меншим строком корисної експлуатації розглядається як поточне обслуговування цієї одиниці. Подібним чином, якщо до складу окремого актива входить низка компонентів з різними строками корисної експлуатації, то в цілях оцінки майбутніх грошових потоків, генерованих таким активом, заміна цих компонентів на компоненти з меншим строком корисної експлуатації розглядається як поточне обслуговування цього актива.
- 50** **До оцінок майбутніх грошових потоків не слід включати:**
- а) надходження або вибуття грошових коштів від фінансової діяльності;**
 - б) отриманий або сплачений податок на прибуток.**
- 51** Оцінені майбутні грошові потоки відображають припущення, які відповідають способу визначення ставки дисконту. Інакше вплив деяких припущень обчислюватиметься двічі або ігноруватиметься. Оскільки вартість грошей у часі враховують дисконтуванням попередньо оцінених майбутніх грошових потоків, ці грошові потоки не включають надходження або вибуття грошових коштів від фінансової діяльності. Аналогічно до цього, оскільки ставку дисконту визначають на основі "до оподаткування", майбутні грошові потоки також визначають на основі "до оподаткування".
- 52** **Оцінкою чистих грошових потоків, що їх отримують (або сплачують) при вибутті актива наприкінці строку його корисної експлуатації, має бути сума, яку суб'єкт господарювання очікує отримати від продажу актива в операції між зацікавленими, об'єднаними та незалежними сторонами після вирахування оцінених витрат на вибуття.**
- 53** Оцінка чистих грошових потоків, що їх отримують (або сплачують) при вибутті актива наприкінці строку його корисної експлуатації, визначається подібно до чистої ціни продажу актива, за винятком того, що, оцінюючи ці чисті грошові потоки:
- а) суб'єкт господарювання застосовує ціни, які на дату оцінювання переважають на подібні активи, строк корисної експлуатації яких закінчився і які функціонували в умовах, подібних до тих, у яких використовуватиметься цей актив;**
 - б) суб'єкт господарювання коригує ці ціни як на вплив майбутнього збільшення цін унаслідок загальної інфляції, так і на вплив конкретного майбутнього збільшення (зменшення) цін. Проте, якщо попередні оцінки майбутніх грошових потоків від безперервного використання актива та ставка дисконту не включають вплив загальної інфляції, цей вплив не слід включати і до оцінки чистих грошових потоків від вибуття.**
- 53A** Справедлива вартість відрізняється від вартості у використанні. Справедлива вартість відображає припущення, якими користувалися б учасники ринку, встановлюючи ціну актива. Вартість у використанні, навпаки, відображає впливи чинників, які можуть бути характерними для даного суб'єкта господарювання і незастосовними до суб'єктів господарювання загалом. Наприклад, справедлива вартість не відображає жодного з наведених далі чинників, якщо тільки вони не є властивими для учасників ринку взагалі:
- а) додаткова вартість, отримана внаслідок групування активів (наприклад, створення портфеля інвестиційної нерухомості у різних місцях розташування);**
 - б) синергія між активами, що оцінюються, та іншими активами;**
 - в) юридичні права або юридичні обмеження, характерні лише для нинішнього власника актива; та**
 - г) податкові вигоди або податкові навантаження, характерні для нинішнього власника актива.**

Майбутні грошові потоки в іноземній валюті

54. Майбутні грошові потоки попередньо оцінюють у тій валюті, у якій вони генеруватимуться, а потім дисконтуватимуться із застосуванням ставки дисконту, прийнятної для цієї валюти. Суб'єкт господарювання переводить одержану теперішню вартість, застосовуючи курс "спот" на дату обчислення вартості при використанні.

Ставка дисконту

55. Ставка (ставки) дисконту має (мають) бути ставкою (ставками) до оподаткування, яка відображає (які відображають) поточні ринкові оцінки: а) вартості грошей у часі; б) ризиків, характерних для актива, на які не були скориговані оцінки майбутніх грошових потоків.
56. Ставка, яка відображає поточні ринкові оцінки вартості грошей у часі та ризики, характерні для актива, – це ставка доходу, який вимагали б інвестори, якби вони обирали інвестицію, що генерує грошові потоки в сумах, часі та формі ризику, еквівалентних тим, які суб'єкт господарювання очікує отримати від актива. Цю ставку оцінюють за ставкою, що використовується при поточних ринкових операціях для подібних активів, або за середньозваженою вартістю капіталу суб'єкта господарювання, акції якого котируються на фондовій біржі та який має один актив (або портфель активів), подібний за експлуатаційним потенціалом та ризиками до розглядуваного актива. Однак ставка (ставки) дисконту, які використовуються для оцінки вартості актива при використанні, не повинні відображати ризики, за якими були скориговані попередні оцінки майбутніх грошових потоків. Інакше вплив деяких із цих припущень буде врахований двічі.
57. Якщо характерної для актива ставки немає у прямому вигляді на ринку, тоді суб'єкт господарювання застосовує заміники для оцінювання ставки дисконту. Додаток А містить додаткове керівництво щодо попереднього оцінювання ставки дисконту за таких обставин.

Визнання та оцінка збитку від зменшення корисності

58. У параграфах 59-64 визначено вимоги до визнання та оцінки збитків від зменшення корисності для окремого, іншого, ніж гудвіл, актива. Визнання та оцінка збитків від зменшення корисності для одиниці, яка генерує грошові кошти, і для гудвілу розглянуто в параграфах 65-108.
59. Балансову вартість актива слід зменшувати до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування актива менша від його балансової вартості. Таке зменшення є збитком від зменшення корисності.
60. Збиток від зменшення корисності слід негайно визнавати в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з іншим стандартом (наприклад, відповідно до моделі переоцінки, наведеної в МСБО 16). Будь-який збиток від зменшення корисності переоціненого актива слід визнавати як зменшення резерву з переоцінки за цим іншим стандартом.
61. Збиток від зменшення корисності непереоціненого актива визнається в прибутку чи збитку. Проте збиток від зменшення корисності переоціненого актива визнається в іншому сукупному прибутку, якщо збиток від зменшення корисності не перевищує суми, включеної до надлишку переоцінки (резерву переоцінки) того самого актива. Такий збиток від зменшення корисності переоціненого актива зменшує резерв переоцінки для такого актива.
62. Якщо сума оціненого збитку від зменшення корисності, більша від балансової вартості актива, з яким вона пов'язана, суб'єктові господарювання слід визнавати зобов'язання, якщо і тільки якщо цього вимагає будь-який інший стандарт.
63. Після визнання збитку від зменшення корисності нарахування амортизації актива слід коригувати в майбутніх періодах для розподілу переглянутої балансової вартості актива за

МСБО 36

вирахуванням його ліквідаційної вартості (якщо вона є) на систематичній основі протягом строку корисної експлуатації, що залишається.

- 64 Якщо визнано збиток від зменшення корисності, будь-які пов'язані з ним відстрочені податкові активи або зобов'язання визначають згідно з МСБО 12 "Податки на прибуток", шляхом порівняння переглянутої балансової вартості актива з його податковою базою (див. ілюстративний приклад 3).

Одиниці, які генерують грошові кошти, та гудвіл

- 65 У параграфах 66-108 і в Додатку Внаведено вимоги до ідентифікації одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить актив, а також до визначення балансової вартості одиниць, які генерують грошові кошти, та гудвілу і до визнання збитків від зменшення їхньої корисності.

Ідентифікація одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить актив

- 66 Якщо є яка-небудь ознака того, що корисність актива може зменшитися, суму очікуваного відшкодування слід оцінювати для окремого актива. Якщо неможливо оцінити суму очікуваного відшкодування окремого актива, суб'єкт господарювання має визначати суму очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить актив (одиниця актива, яка генерує грошові кошти).

- 67 Суму очікуваного відшкодування окремого актива неможливо визначити, якщо:

- а) вартість актива при використанні не можна оцінити як близьку до його справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття (наприклад, якщо майбутні грошові потоки від безперервного використання актива не можна оцінити як настільки малі, що їх можна не брати до уваги);
- б) актив не генерує надходження грошових коштів, які здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів.

У таких випадках вартість при використанні, а отже, суму очікуваного відшкодування можна визначити лише для одиниці актива, яка генерує грошові кошти.

Приклад

Суб'єкт господарювання, який працює у вугледобувній галузі, володіє приватною залізницею для підтримки своєї вугледобувної діяльності. Приватну залізницю можна продати за вартістю брухту; вона не генерує надходження грошових коштів від безперервного використання, які здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів шахти.

Неможливо оцінити суму очікуваного відшкодування приватної залізниці, оскільки вартість при використанні приватної залізниці визначити не можна; до того ж, імовірно, що ця вартість відрізняється від вартості брухту. Отже, суб'єкт господарювання оцінює суму очікуваного відшкодування тієї одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить приватна залізниця, тобто шахти в цілому.

- 68 Як визначено в параграфі 6, одиниця актива, що генерує грошові кошти, – це найменша група активів, до складу якої входить актив і яка генерує надходження грошових коштів від безперервного використання, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів. Ідентифікація одиниці актива, яка генерує грошові кошти, передбачає судження. Якщо не можна визначити суму очікуваного відшкодування окремого актива, суб'єкт господарювання ідентифікує найменшу сукупність активів, яка генерує здебільшого незалежні надходження грошових коштів.

Приклад

Автобусна компанія надає послуги за контрактом з муніципалітетом, що вимагає мінімальних послуг на кожному з п'яти окремих маршрутів. Активи, задіяні на кожному маршруті, та грошові потоки від

кожного маршруту можна ідентифікувати окремо. Експлуатація одного з маршрутів здійснюється зі значним збитком.

Оскільки суб'єкт господарювання не має права скоротити будь-який автобусний маршрут, то найнижчим рівнем надходжень грошових коштів від безперервного використання, який можна ідентифікувати і який здебільшого не залежить від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів, є грошові потоки, що їх генерують п'ять маршрутів разом. Одиницею, яка генерує грошові кошти, для кожного маршруту є автобусна компанія в цілому.

- 69 Надходження грошових коштів полягає в отриманні грошових коштів та їх еквівалентів від сторін поза межами суб'єкта господарювання. Визначаючи, чи не залежать надходження грошових коштів від актива (чи групи активів) від надходжень грошових коштів від інших активів (чи груп активів), суб'єкт господарювання бере до уваги різні чинники, зокрема те, як управлінський персонал керує операціями суб'єкта господарювання (наприклад, за асортиментом продукції, видами господарської діяльності, окремими місцями розташування, районами чи регіональними зонами або в інший спосіб) або як управлінський персонал ухвалює рішення про подальше використання активів чи операцій суб'єкта господарювання чи їх продаж. Ілюстративний приклад 1 є прикладом ідентифікації одиниці, яка генерує грошові кошти.
- 70 **Якщо існує активний ринок для продукції, виробленої з актива або групи активів, цей актив або групу активів слід ідентифікувати як одиницю, що генерує грошові кошти, навіть якщо деяку частину або всю продукцію використовують внутрішньо. Якщо на надходження грошових коштів, генерованих будь-яким активом чи одиницею, що генерує грошові кошти, впливає внутрішнє трансфертне ціноутворення, то суб'єкт господарювання повинен використовувати найкращі оцінки управлінського персоналу майбутньої ціни (цін), які можуть бути забезпечені в операції між незалежними й обізнаними сторонами для оцінювання:**
- а) майбутніх надходжень грошових коштів, які використовуються для визначення вартості при використанні актива або одиниці, що генерує грошові кошти;**
- б) майбутнього вибуття грошових коштів, які використовуються для визначення вартості при використанні актива або одиниці, що генерує грошові кошти і перебуває під впливом внутрішнього трансфертного ціноутворення.**
- 71 Навіть якщо частина або вся продукція, вироблена активом або групою активів, використовується іншими одиницями суб'єкта господарювання (наприклад, виробнича стадія процесу виробництва), цей актив або група активів становлять окрему одиницю, яка генерує грошові кошти, якщо суб'єкт господарювання зможе продавати цю продукцію на активному ринку. Це зумовлено тим, що такий актив або група активів можуть генерувати надходження грошових коштів від безперервного використання, які здебільшого не залежатимуть від надходжень грошових коштів від інших активів або груп активів. Використовуючи інформацію, основу на фінансових бюджетах / прогнозах, пов'язаних з такою одиницею, яка генерує грошові кошти, або будь-яким іншим активом, суб'єкт господарювання коригує цю інформацію, якщо внутрішні трансфертні ціни не відображають найкращу оцінку управлінським персоналом майбутніх ринкових цін, які можна отримати в операції між незалежними сторонами.
- 72 **Одиниці, які генерують грошові кошти, слід ідентифікувати послідовно від періоду до періоду для того самого актива або типів активів, доки зміна не буде виправданою.**
- 73 Якщо суб'єкт господарювання визначає, що актив належить до іншої, ніж у попередніх періодах, одиниці, яка генерує грошові кошти, або що типи активів, об'єднаних в одиницю, яка генерує грошові кошти, змінилися, то параграф 130 вимагає розкривати певну інформацію про одиницю, яка генерує грошові кошти, якщо збиток від зменшення корисності визнається або сторнується щодо цієї одиниці, що генерує грошові кошти.

Сума очікуваного відшкодування і балансова вартість одиниці, яка генерує грошові кошти

- 74 Сума очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти, є більшою з двох оцінок: справедливої вартості одиниці, яка генерує грошові кошти, за вирахуванням витрат на вибуття та її вартості при використанні. Для визначення суми очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує

МСБО 36

грошові кошти, будь-яке посилання у параграфах 19-57 на “актив” слід читати як посилання на “одиницю, яка генерує грошові кошти”.

75 **Балансову вартість одиниці, яка генерує грошові кошти, слід визначати відповідно до визначення вартості очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти.**

76 Балансова вартість одиниці, яка генерує грошові кошти:

- а) включає балансову вартість лише тих активів, які можна прямо розподілити на одиницю, яка генерує грошові кошти (або віднести до неї на обґрунтованій та послідовній основі) і які генеруватимуть майбутні надходження грошових коштів, оцінені при визначенні вартості при використанні одиниці, яка генерує грошові кошти;
- б) не включає балансову вартість будь-якого визнаного зобов'язання, якщо суму очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти, можна визначити, не враховуючи це зобов'язання.

Це є результатом того, що справедливу вартість одиниці, яка генерує грошові кошти, за вирахування витрат на її вибуття та вартість при використанні визначають з вирахуванням грошових потоків, пов'язаних з активами, які не є частиною одиниці, яка генерує грошові кошти, та зобов'язань, уже визнаних у фінансовій звітності (див. параграфи 28 і 43).

77 У тих випадках, коли активи об'єднують в групи для оцінки очікуваного відшкодування, важливо включати до складу одиниці, яка генерує грошові кошти, усі активи, які генерують надходження відповідних грошових коштів або використовуються для цього. Інакше може здаватися, що одиниця, яка генерує грошові кошти, повністю відшкодована, тоді як фактично виник збиток від зменшення корисності. У деяких випадках, хоча певні активи сприяють оціненим майбутнім грошовим потокам від одиниці, яка генерує грошові кошти, їх не можна обґрунтовано та послідовно розподілити на одиницю, яка генерує грошові кошти. Це може статися у випадку гудвілу або корпоративних активів, таких як активи головного офісу. У параграфах 80-103 роз'яснено, як слід перевіряти такі активи, на предмет зменшення корисності.

78 Може виникнути потреба розглянути певні визнані зобов'язання для визначення суми очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти. Це може статися, якщо вибуття одиниці, яка генерує грошові кошти, змушує покупця взяти на себе зобов'язання. У цьому випадку справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття (або попередньо оцінений рух грошових коштів від остаточної ліквідації) одиниці, яка генерує грошові кошти, є ціною продажу суми цих активів і зобов'язання за вирахуванням витрат на вибуття. Для порівняння балансової вартості одиниці, яка генерує грошові кошти, та суми її очікуваного відшкодування балансову вартість зобов'язання вираховують при визначенні як вартості при використанні одиниці, яка генерує грошові кошти, так і її балансової вартості.

Приклад

Компанія експлуатує шахту в країні, за вимогами законодавства якої власник має відновлювати ділянку після завершення видобування корисних копалин. Витрати на відновлення включають заміну покривної породи, яку слід видалити до початку видобування корисних копалин. Забезпечення витрат на заміну покривної породи було визнане, як тільки покривну породу видалили. Забезпечена сума була визнана як частина вартості шахти й амортизується протягом строку корисної експлуатації шахти. Балансова вартість забезпечення під витрати на відновлення становить 500 ВО*, що дорівнює теперішній вартості витрат на відновлення.

Суб'єкт господарювання перевіряє зменшення корисності шахти. Для шахти одиниця, яка генерує грошові кошти, – це шахта в цілому. Суб'єкт господарювання отримав різні пропозиції купити шахту за ціну, яка приблизно дорівнює 800 ВО. Ця ціна враховує і той факт, що покупець візьме на себе зобов'язання відновити покривну породу. Витрати на продаж шахти є настільки малими, що їх не беруть до уваги. Вартість при використанні шахти дорівнює приблизно 1200 ВО, за винятком витрат на відновлення. Балансова вартість шахти становить 1000 ВО.

Справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж для одиниці, яка генерує грошові кошти, дорівнює 800 ВО. Ця сума враховує і витрати на відновлення, які вже забезпечені. Внаслідок цього вартість при використанні одиниці, яка генерує грошові кошти, визначають після врахування

витрат на відновлення її оцінюють розміром 700 ВО (1200 ВО мінус 500 ВО). Балансова вартість одиниці, яка генерує грошові кошти, становить 500 ВО, ця сума є балансовою вартістю шахти (1000 ВО) мінус балансова вартість забезпечення витрат на відновлення (500 ВО). Отже, сума очікуваного відшкодування цієї одиниці, що генерує грошові кошти, перевищує її балансову вартість.

**В цьому стандарті грошові суми деноміновані у "валютних одиницях (ВО)".*

- 79 З практичних причин суму очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти, іноді визначають після врахування активів, що не становлять частину одиниці, яка генерує грошові кошти (наприклад, дебіторська заборгованість або інші фінансові активи), або зобов'язань, які вже визнані (наприклад, кредиторська заборгованість, пенсії та інші забезпечення). У таких випадках балансову вартість одиниці, яка генерує грошові кошти, збільшують на балансову вартість таких активів і зменшують на балансову вартість цих зобов'язань.

Гудвіл

Розподіл гудвілу на одиниці, що генерують грошові кошти

- 80 Для перевірки зменшення корисності гудвіл, придбаний у результаті об'єднання бізнесу, слід розподіляти (від дати придбання) на кожну одиницю (одиниці), що генерує грошові кошти, або ж на групи одиниць, що генерують грошові кошти покупця, який, як очікується, отримає вигоди від синергії в результаті такого об'єднання бізнесу незалежно від того, чи відносяться до цих одиниць чи груп одиниць інші активи або зобов'язання придбаного суб'єкта господарювання. Кожна одиниця чи група одиниць, на яку розподіляється гудвіл вище зазначеним чином, повинна:
- представляти найнижчий рівень у складі суб'єкта господарювання, на якому в цілях внутрішнього управління здійснюється моніторинг гудвілу;
 - бути не більшою від операційного сегмента, як визначено у параграфі 5 МСФЗ 8 "Операційні сегменти" до агрегації.
- 81 Гудвіл, що визнається при об'єднанні бізнесу, – це актив, який представляє майбутні економічні вигоди, які виникають в результаті придбання інших активів внаслідок об'єднання бізнесу, що не можуть бути окремо визначені або визнані. Гудвіл не генерує грошових потоків незалежно від інших активів або групи активів і часто забезпечує надходження грошових коштів від декількох одиниць, що генерують грошові кошти. Інколи гудвіл неможливо однозначно розподілити на окрему одиницю, що генерує грошові кошти, натомість він може бути віднесений лише до груп одиниць, що генерують грошові кошти. Унаслідок цього найнижчий рівень у складі суб'єкта господарювання, на якому в цілях внутрішнього управління здійснюється моніторинг гудвілу, інколи включає кілька одиниць, що генерують грошові кошти, до яких відноситься гудвіл, проте не може бути розподілений на них. Посилання в параграфах 83-99 та в Додатку В на одиницю, що генерує грошові кошти і на яку розподілений гудвіл, слід також читати і як посилання на групу одиниць, що генерують грошові кошти, на які розподіляється гудвіл.
- 82 У результаті застосування вимог параграфа 80 перевірка зменшення корисності гудвілу здійснюється на рівні, що відображає спосіб, у який суб'єкт господарювання управляє своєю діяльністю, з якою, як очевидно, пов'язаний гудвіл. Отже, потреби в розробці додаткових систем звітності, як правило, не виникає.
- 83 Одиниця, що генерує грошові кошти, на яку в цілях перевірки зменшення корисності був розподілений гудвіл, може не збігатися з тим рівнем, на якому здійснюється розподіл гудвілу відповідно до МСБО 21 "Вплив змін валютних курсів" для цілей оцінки прибутку чи збитку від курсових різниць. Наприклад, якщо МСБО 21 вимагає від суб'єкта господарювання розподіляти гудвіл до відносно низьких рівнів для цілей оцінки прибутку чи збитку від курсових різниць, то вимоги перевіряти зменшення корисності гудвілу на цьому ж рівні немає, якщо тільки суб'єкт господарювання не здійснює моніторинг гудвілу на цьому рівні в цілях внутрішнього управління.
- 84 Якщо неможливо завершити первісний розподіл гудвілу, придбаного в результаті об'єднання бізнесу, до завершення річного періоду, в якому відбувається це об'єднання бізнесу, то такий

первісний розподіл гудвілу слід завершити до кінця першого річного періоду, який починається після дати придбання.

85 Відповідно до МСФЗ 3 “Об’єднання бізнесу”, якщо первісний облік об’єднання бізнесу може бути визначений лише попередньо наприкінці періоду, в якому відбувається це об’єднання бізнесу, то покупець повинен:

- а) відображати в обліку таке об’єднання, використовуючи такі попередньо встановлені значення;
- б) визнавати будь-яке коригування цих попередньо встановлених значень у результаті завершення первісного обліку упродовж періоду оцінки, що не має перевищувати дванадцять місяців від дати придбання.

За таких обставин може бути неможливо завершити первісний розподіл гудвілу, визнаного в результаті об’єднання бізнесу, до кінця річного періоду, в якому відбулося це об’єднання. У таких випадках суб’єкт господарювання розкриває ту інформацію, якої вимагає параграф 133.

86 Якщо гудвіл був розподілений на одиницю, що генерує грошові кошти, а суб’єкт господарювання ліквідує діяльність в межах цієї одиниці, то гудвіл, пов’язаний з діяльністю, що ліквідується, має бути:

- а) включений до балансової вартості діяльності, що ліквідується, при визначенні прибутків чи збитку від її вибуття;
- б) оцінений на основі відносних показників діяльності, що ліквідується, і за тією часткою одиниці, що генерує грошові кошти, яка залишається, якщо тільки суб’єкт господарювання може продемонструвати, що інший метод краще відображає гудвіл, пов’язаний з діяльністю, що вибуває.

Приклад

Суб’єкт господарювання продає за 100 ВО в діяльність, яка була складовою одиниці, що генерує грошові кошти, на яку був розподілений гудвіл. Цей розподілений на зазначену одиницю гудвіл не може бути безпосередньо визначений або віднесений до групи активів на рівні, який є нижчим від рівня цієї одиниці. Це можна зробити лише умовно. Сума очікуваного відшкодування тієї частки одиниці, що генерує грошові кошти і яка залишається, становить 300 ВО.

Оскільки гудвіл, розподілений на одиницю, що генерує грошові кошти, може бути визначений лише умовно або може бути віднесений до групи активів лише на рівні, який є нижчим від рівня цієї одиниці, то оцінювання гудвілу, пов’язаного з діяльністю, яка ліквідується, здійснюється на основі відносних значень для діяльності, яка ліквідується, і для тієї частки одиниці, що зберігається. Таким чином, 25 відсотків гудвілу, розподілений на одиницю, що генерує грошові кошти, включають до балансової вартості діяльності, що продається.

87 Якщо суб’єкт господарювання реорганізує свої звітну структуру в такий спосіб, який змінює склад однієї або кількох одиниць, що генерують грошові кошти, на які був розподілений гудвіл, тоді такий гудвіл підлягає перерозподілу за одиницями, до яких він відноситься. Такий перерозподіл слід здійснювати користуючись методом відносних значень, подібним до методу, що застосовується у разі продажу суб’єктом господарювання діяльності у межах одиниці, що генерує грошові кошти, якщо тільки суб’єкт господарювання не продемонструє, що інший метод краще відображає гудвіл, що відноситься до реорганізованих одиниць.

Приклад

Гудвіл попередньо був розподілений на одиницю А, що генерує грошові кошти. Цей гудвіл, розподілений на одиницю А, може бути визначений або ж пов’язаний з групою активів, які перебувають на нижчому рівні, ніж А, тільки умовно. Одиниця А буде розділена і включена до складу трьох інших одиниць, що генерують грошові кошти, а саме – Б, В і Г.

Оскільки гудвіл, розподілений на А, може бути визначений або пов’язаний з групою активів, що перебувають на нижчому, ніж А, рівні тільки умовно, то його перерозподіл на одиниці Б, В і Г

здійснюється на основі відносних значень трьох відповідних частин А, до того, як ці частини інтегруються до Б, В і Г.

Перевірка одиниць, що генерують грошові кошти і містять гудвіл, на зменшення корисності

- 88** У випадках, коли гудвіл пов'язаний з одиницею, що генерує грошові кошти (як це зазначено в параграфі 81), але не був розподілений на цю одиницю, то ця одиниця підлягає перевірці на предмет зменшення корисності кожного разу, коли з'являються ознаки можливого зменшення корисності такої одиниці. Така перевірка здійснюється шляхом порівняння суми балансової вартості цієї одиниці, без урахування гудвілу, з сумою її очікуваного відшкодування. Будь-який збиток від зменшення корисності слід визнавати згідно з вимогами параграфа 104.
- 89** Якщо балансова вартість одиниці, що генерує грошові кошти і про яку йдеться у параграфі 88, включає нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації або який ще не є придатним для використання, а перевірку його корисності можна здійснити лише в складі цієї одиниці, що генерує грошові кошти, то параграф 10 вимагає щорічно перевіряти зменшення корисності також і цієї одиниці.
- 90** Перевіряти зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти і на яку був розподілений гудвіл, слід щорічно, а також тоді, коли з'являється будь-яке свідчення можливого зменшення корисності такої одиниці. Перевіряти слід шляхом порівняння балансової вартості цієї одиниці, до якої включається гудвіл, з сумою її очікуваного відшкодування. Якщо сума очікуваного відшкодування одиниці перевищує її балансову вартість, то таку одиницю (і гудвіл, що належить до неї) слід розглядати як таку, корисність якої не зменшилася. А якщо балансова вартість цієї одиниці перевищує суму її очікуваного відшкодування, то суб'єкт господарювання повинен визнавати збитки від зменшення корисності відповідно до параграфа 104.

91–95 [Вилучено]

Визначення часу проведення перевірок зменшення корисності

- 96** Річну перевірку зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти і на яку був розподілений гудвіл, можна здійснювати у будь-який час протягом річного звітного періоду за умови, що ця перевірка здійснюється в один і той самий час щороку. Перевірку зменшення корисності різних одиниць, що генерують грошові кошти, можна здійснювати в різні проміжки часу. Однак, якщо весь гудвіл або його певна частина, розподілена на одиницю, що генерує грошові кошти, були придбані в результаті об'єднання бізнесу протягом поточного річного періоду, то перевірку такої одиниці, що генерує грошові кошти, на зменшення її корисності слід здійснити до завершення поточного річного періоду.
- 97** Якщо перевірка корисності активів, які складають одиницю, що генерує грошові кошти і на яку був розподілений гудвіл, здійснюється одночасно з перевіркою одиниці, до складу якої входить цей гудвіл, то слід починати з перевірки зменшення корисності власне активів і тільки після цього перевіряти одиницю, що містить гудвіл. Подібним чином, якщо перевірка зменшення корисності одиниць, що генерують грошові кошти і являють собою групу таких одиниць, на які був розподілений гудвіл, проходить одночасно з перевіркою групи одиниць, що містять гудвіл, то спочатку слід перевірити зменшення корисності окремих одиниць і тільки після цього переходити до перевірки зменшення корисності груп одиниць, що містять гудвіл.
- 98** У процесі перевірки зменшення корисності одиниці, яка генерує грошові кошти і на яку був розподілений гудвіл, може з'явитися свідчення щодо зменшення корисності актива, який входить до складу цієї одиниці, що містить гудвіл. В такому випадку, суб'єкт господарювання спочатку перевіряє зменшення корисності актива і визнає будь-яке зменшення корисності за цим активом і лише після цього перевіряє зменшення корисності одиниці, яка генерує грошові кошти і яка містить відповідний гудвіл. Подібним чином, може існувати свідчення щодо зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти і перебуває в складі групи одиниць, що містять гудвіл. У такому випадку суб'єкт господарювання спочатку перевіряє зменшення корисності цієї одиниці, що генерує грошові кошти, а потім перевіряє зменшення корисності групи одиниць, на яку розподілений відповідний гудвіл.

- 99 Можна застосовувати останнє деталізоване обчислення попереднього періоду, яке визначає суму очікуваного відшкодування одиниці, що генерує грошові кошти і на яку був розподілений гудвіл, для перевірки збитків від зменшення корисності за цією одиницею в поточному періоді, якщо дотримано таких умов:
- а) усі активи і зобов'язання, які належать до такої одиниці, суттєво не змінилися від часу останнього обчислення суми очікуваного відшкодування;
 - б) у результаті останнього обчислення суми очікуваного відшкодування було отримано суму, яка суттєво перевищує балансову вартість певної одиниці;
 - в) відповідно до аналізу подій, що відбулися, і обставин, що змінилися від часу останнього обчислення суми очікуваного відшкодування, ймовірність того, що поточна сума очікуваного відшкодування буде меншою, ніж балансова вартість одиниці, є віддаленою.

Корпоративні активи

- 100 Корпоративні активи включають активи групи або підрозділів, такі як будинок головного офісу або підрозділу підприємства, обладнання для електронної обробки даних або дослідницький центр. Структура суб'єкта господарювання визначає, чи відповідає актив визначенню корпоративних активів згідно з цим Стандартом для конкретної одиниці, яка генерує грошові кошти. Основною характеристикою корпоративних активів є те, що вони не генерують надходження грошових коштів незалежно від інших активів або груп активів, а їхню балансову вартість не можна повністю віднести до одиниці, що генерує грошові кошти, яка розглядається.
- 101 Оскільки корпоративні активи не генерують окремі надходження грошових коштів, суму очікуваного відшкодування окремого корпоративного актива не можна визначити, окрім випадків, коли управлінський персонал вирішив ліквідувати такий актив. Тому, якщо є ознака можливого зменшення корисності корпоративного актива, то суму очікуваного відшкодування визначають для одиниці, яка генерує грошові кошти, або групи таких одиниць, до яких належить корпоративний актив, і порівнюють її з балансовою вартістю цієї одиниці, яка генерує грошові кошти, чи з балансовою вартістю групи одиниць, що генерують грошові кошти. Будь-який збиток від зменшення корисності визнають відповідно до параграфа 104.
- 102 **Перевіряючи зменшення корисності одиниці, яка генерує грошові кошти, суб'єкт господарювання повинен визначати всі корпоративні активи, пов'язані з цією одиницею, яка генерує грошові кошти. Якщо частка балансової вартості корпоративного актива:**
- а) може бути розподілена на обґрунтованій і послідовній основі на цю одиницю, то суб'єктові господарювання слід порівняти балансову вартість цієї одиниці, включаючи частку балансової вартості корпоративного актива, розподілену на цю одиницю, із сумою її очікуваного відшкодування. Будь-який збиток від зменшення корисності визнають відповідно до параграфа 104;
 - б) не може бути розподілена на обґрунтованій і послідовній основі на цю одиницю, тоді суб'єктові господарювання слід:
 - i) порівняти балансову вартість цієї одиниці без урахування корпоративного актива із сумою її очікуваного відшкодування і визнати будь-який збиток від зменшення корисності відповідно до параграфа 104;
 - ii) визначити найменшу групу одиниць, що генерують грошові кошти, яка включає одиницю, яка генерує грошові кошти, що перевіряється, на яку можна розподілити частку балансової вартості корпоративного актива на обґрунтованій і послідовній основі; та
 - iii) порівняти балансову вартість цієї групи одиниць, що генерують грошові кошти, включаючи частку балансової вартості корпоративного актива, розподілену на цю групу одиниць, із сумою очікуваного відшкодування цієї групи одиниць. Будь-який збиток від зменшення корисності визнають відповідно до параграфа 104.
- 103 Ілюстративний приклад 8 демонструє застосування цих вимог до корпоративних активів.

Збиток від зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти

- 104** Збиток від зменшення корисності слід визнавати для одиниці, що генерує грошові кошти (для найменшої групи одиниць, що генерують грошові кошти, на яку був розподілений гудвіл або корпоративний актив), якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування цієї одиниці (групи одиниць) менша від балансової вартості цієї одиниці (групи одиниць). Для зменшення балансової вартості активів одиниці збиток від зменшення корисності слід розподіляти у такій послідовності:
- а) спочатку зменшити балансову вартість будь-якого гудвілу, розподіленого на цю одиницю (групу одиниць), яка генерує грошові кошти;
 - б) потім на пропорційній основі розподілити на інші активи одиниці (групи одиниць), базуючись на балансовій вартості кожного актива, який входить до складу одиниці (групи одиниць).
- Такі зменшення балансової вартості слід розглядати як збиток від зменшення корисності окремих активів та визнавати відповідно до параграфа 60.
- 105** Розподіляючи збиток від зменшення корисності згідно з параграфом 104, суб'єктові господарювання не слід зменшувати балансову вартість актива нижче найбільшої з таких величин:
- а) його справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття (якщо її можна оцінити);
 - б) вартості актива при використанні (якщо її можна визначити);
 - в) нуля.
- Суму збитку від зменшення корисності, яку в інших випадках розподіляли б на цей актив, слід розподіляти на пропорційній основі на інші активи одиниці (групи одиниць).
- 106** Якщо неможливо оцінити суму очікуваного відшкодування кожного окремого актива одиниці, яка генерує грошові кошти, цей Стандарт вимагає умовного розподілення збитку від зменшення корисності між активами цієї одиниці (за винятком гудвілу), оскільки всі активи одиниці, яка генерує грошові кошти, працюють разом.
- 107** Якщо суму очікуваного відшкодування окремого актива не можна визначити (див. параграф 67), тоді:
- а) збиток від зменшення корисності визнають для актива, якщо його балансова вартість перевищує більшу з двох оцінок: справедливу вартість за вирахуванням витрат на вибуття та результат процедур розподілу, наведених у параграфах 104 і 105;
 - б) збиток від зменшення корисності не визнають для актива, якщо корисність пов'язаної з ним одиниці, яка генерує грошові кошти, не зменшилася. Цей підхід є доречним, навіть якщо справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття актива менша, ніж його балансова вартість.

Приклад

Верстат зазнав фізичного пошкодження, але все ще працює, хоч і не так добре, як раніше. Справедлива вартість верстату за вирахуванням витрат на його вибуття менша від його балансової вартості. Верстат не генерує незалежних надходжень грошових коштів. Найменша група активів, яка включає верстат, яку можна визначити і яка генерує надходження грошових коштів, що здебільшого не залежать від надходжень грошових коштів від інших активів, – це виробнича лінія, до якої належить верстат. Сума очікуваного відшкодування виробничої лінії показує, що корисність виробничої лінії в цілому не зменшилася.

Припущення 1. Бюджети / прогнози, затверджені управлінським персоналом, не відображають його наміру замінити верстат.

Суму очікуваного відшкодування верстата не можна оцінити окремо, оскільки вартість верстата при використанні:

- а) може відрізнитися від справедливої вартості верстата за вирахуванням витрат на його вибуття;

б) можна визначити лише для одиниці, яка генерує грошові кошти і до якої належить верстат (виробнича лінія).

Корисність виробничої лінії не зменшилася. Отже, збиток від зменшення корисності не визнається для верстата. Однак суб'єкт господарювання може мати потребу переоцінити період амортизації або метод амортизації верстата. Можливо, потрібен короткий період амортизації або швидший метод амортизації для відображення очікуваного строку корисної експлуатації верстата, що залишається, або моделі, за якою очікується споживання суб'єктом господарювання економічних вигід.

Припущення 2. Бюджети / прогнози, затверджені управлінським персоналом, відображають його намір замінити верстат і продати його найближчим часом. Грошові потоки від безперервного використання верстата до його ліквідації за оцінкою настільки малі, що їх не беруть до уваги.

Вартість верстата при використанні можна оцінити як таку, що наближається до справедливої

вартості верстата за вирахуванням витрат на його продаж. Таким чином, суму очікуваного відшкодування верстата можна визначити, не враховуючи одиницю, що генерує грошові кошти і до якої належить цей верстат (виробничу лінію). Оскільки справедлива вартість верстата за вирахуванням витрат на його продаж менша, ніж його балансова вартість, то збиток від визнають для верстата.

- 108** Після застосування вимог параграфів 104 та 105 зобов'язання слід визнавати за будь-якою сумою збитку від зменшення корисності, що залишається, для одиниці, яка генерує грошові кошти, якщо і тільки якщо цього вимагають інші МСФЗ.

Сторнування збитку від зменшення корисності

- 109** У параграфах 110-116 викладено вимоги до сторнування збитку від зменшення корисності, визнаного для актива або одиниці, яка генерує грошові кошти, у попередні періоди. У цих вимогах застосовано термін “актив”, але він поширюється як на окремий актив, так і на одиницю, яка генерує грошові кошти. Додаткові вимоги для окремого актива викладені в параграфах 117-121, для одиниці, яка генерує грошові кошти, – у параграфах 122 і 123, та для гудвілу – в параграфах 124 та 125.

- 110 Суб'єктові господарювання слід визначити в кінці кожного звітного періоду, чи є свідчення того, що збиток від зменшення корисності, визнаного для іншого, ніж гудвіл, актива в попередніх періодах, вже відсутній або зменшився. Якщо така ознака є, суб'єкт господарювання має оцінити суму очікуваного відшкодування цього актива.
- 111 Оцінюючи наявність будь-якої ознаки того, що збиток від зменшення корисності, визнаний у попередні періоди для актива, іншого ніж гудвіл, більше не існує або зменшився, суб'єкт господарювання повинен брати до уваги щонайменше такі ознаки:
- Зовнішні джерела інформації
- а) є очевидні свідчення того, що вартість актива суттєво збільшилася протягом періоду;
 - б) суттєві зміни зі сприятливим впливом на підприємство сталися протягом періоду (або незабаром стануться) у технологічному, ринковому, економічному або правовому оточенні, у якому діє суб'єкт господарювання, чи на ринку, для якого призначений актив;
 - в) ринкові ставки відсотка або інші ринкові ставки доходу від інвестицій зменшилися протягом періоду, і ймовірно, що таке зменшення вплине на ставку дисконту, застосовану при обчисленні вартості актива при використанні і суттєво збільшить суму очікуваного відшкодування такого актива.
- Внутрішні джерела інформації
- г) значні зміни зі сприятливим впливом на суб'єкт господарювання сталися протягом періоду (або, як очікується, незабаром стануться) в інтенсивності чи способі теперішнього чи очікуваного використання актива. Ці зміни включають затрати, понесені протягом періоду, з метою вдосконалення або підвищення продуктивності чи реструктуризації діяльності, до якої належить актив.
 - г) є свідчення, що можна отримати з внутрішньої звітності, яке вказує, що економічна ефективність актива є (або буде) кращою за очікувану.
- 112 Ознаки потенційного зменшення збитку від зменшення корисності в параграфі 111 є переважно дзеркальним відображенням ознак потенційного збитку від зменшення корисності в параграфі 12.
- 113 Якщо є ознаки того, що збитку від зменшення корисності, визнаного для іншого, ніж гудвіл, актива, вже немає або він зменшився, це може свідчити про необхідність перегляду та коригування методу амортизації, залишкової вартості актива або строку корисної експлуатації, що залишився, відповідно до МСФЗ, що застосовується до актива, навіть якщо збиток від зменшення корисності не сторнують для цього актива.
- 114 Збиток від зменшення корисності, визнаний для актива (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, слід сторнувати, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування актива з моменту визнання останнього збитку від зменшення корисності. Якщо це так, то балансову вартість актива слід збільшити до суми його очікуваного відшкодування, за винятком випадків, наведених у параграфі 117. Таке збільшення є сторнуванням збитку від зменшення корисності.
- 115 Сторнування збитку від зменшення корисності відображає збільшення оціненого експлуатаційного потенціалу актива від використання або продажу, починаючи з дати, коли суб'єкт господарювання востаннє визнав збиток від зменшення корисності для цього актива. Параграф 130 вимагає, щоб суб'єкт господарювання визначав зміну в оцінках, що спричиняє збільшення оціненого експлуатаційного потенціалу. Приклади змін в оцінках включають:
- а) зміну основи суми очікуваного відшкодування (тобто чи основана сума очікуваного відшкодування базується на справедливій вартості за вирахуванням витрат на вибуття, чи ж на вартості при використанні);
 - б) зміну суми або визначення часу оцінених майбутніх грошових потоків чи ставки дисконту, якщо сума очікуваного відшкодування базувалася на вартості при використанні,
- або
- в) зміну оцінки компонентів справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття, якщо сума очікуваного відшкодування базувалася на справедливій вартості за вирахуванням витрат на вибуття.

МСБО 36

116 Вартість актива при використанні може перевищити балансову вартість актива просто тому, що теперішня вартість майбутніх надходжень грошових коштів збільшується з їхнім наближенням. Проте експлуатаційний потенціал актива не збільшився. Отже, збиток від зменшення корисності не сторнується тільки з причин плину часу (іноді це називають “закриттям позиції” дисконту), навіть якщо сума очікуваного відшкодування актива стає більшою його від балансової вартості.

Сторнування збитку від зменшення корисності для окремого актива

- 117 Збільшена балансова вартість іншого, ніж гудвіл, актива внаслідок сторнування збитку від зменшення корисності не повинна перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), яку б визначили, якби збиток від зменшення корисності не визнали для актива в попередні роки.
- 118 Будь-яке збільшення балансової вартості іншого, ніж гудвіл, актива вище від тієї балансової вартості (за вирахуванням амортизації), яку б визначили, якби збиток від зменшення корисності не визнали для актива в попередні роки, є переоцінкою. Обліковуючи таку переоцінку, суб'єкт господарювання застосовує відповідний для цього актива МСФЗ.
- 119 Сторнування збитку від зменшення корисності для іншого, ніж гудвіл, актива слід негайно визнавати в прибутках чи збитках, якщо актив не відображають за переоціненою сумою згідно з іншим МСФЗ (наприклад, згідно з моделлю переоцінки у МСБО 16). Будь-яке сторнування збитку від зменшення корисності переоціненого актива слід розглядати як дооцінку згідно з цим іншим МСФЗ.
- 120 Сторнування збитку від зменшення корисності переоціненого актива визнається в іншому сукупному доході і збільшує результат дооцінки для цього актива. Однак, якщо збиток від зменшення корисності того самого переоціненого актива раніше визнано як витрати у прибутку або збитку, сторнування такого збитку від зменшення корисності також визнається в прибутку або збитку тією ж мірою.
- 121 Після визнання сторнування збитку від зменшення корисності, амортизаційні відрахування щодо актива слід коригувати в подальших періодах для розподілу переглянутої вартості актива мінус його ліквідаційна вартість (якщо вона є) на систематичній основі протягом решти строку його корисної експлуатації, що залишився.

Сторнування збитку від зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти

- 122 Сторнування збитку від зменшення корисності для одиниці, яка генерує грошові кошти, слід розподіляти на активи цієї одиниці (за винятком гудвілу) на пропорційній основі відповідно до сум балансової вартості цих активів. Це збільшення балансової вартості активів одиниці слід розглядати як сторнування збитку від зменшення корисності за окремими активами і визнавати відповідно до параграфа 119.
- 123 Розподіляючи сторнування збитку від зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти, відповідно до параграфа 122, не слід збільшувати балансову вартість актива вище нижчої з таких величин:
- а) суми його очікуваного відшкодування (якщо її можна визначити); та
 - б) балансової вартості (за вирахуванням амортизації), яку б визначили, якби збиток від зменшення корисності не визнали для актива в попередніх періодах.

Суму сторнування збитку від зменшення корисності, яку інакше розподілили б на актив, слід розподіляти на пропорційній основі на інші активи одиниці, за винятком гудвілу.

Сторнування збитку від зменшення корисності для гудвілу

- 124 Збиток від зменшення корисності, визнаний для гудвілу, не слід сторнувати в наступному періоді.

- 125 МСБО 38 “Нематеріальні активи” забороняє визнавати внутрішньо генерований гудвіл. Імовірно, що будь-яке збільшення суми очікуваного відшкодування гудвілу в наступних періодах після періодів визнання збитку від зменшення корисності цього гудвілу, є збільшенням внутрішньо генерованого гудвілу, а не сторнуванням збитку від зменшення корисності, визнаного щодо придбаного гудвілу.

Розкриття інформації

- 126 Для кожного класу активів суб’єкт господарювання повинен розкривати таку інформацію:
- а) суму збитків від зменшення корисності, визнаних у прибутку або збитках протягом періоду, а також статтю (статті) звіту про сукупний прибуток, до яких включають ці збитки від зменшення корисності;
 - б) суму сторнувань збитків від зменшення корисності, визнаних у прибутку або збитках протягом періоду, а також статтю (статті) звіту про сукупний прибуток, у яких ці збитки від зменшення корисності сторнуються;
 - в) суму збитків від зменшення корисності переоцінених активів, визнаних в іншому сукупному прибутку протягом періоду;
 - г) суму сторнувань збитків від зменшення корисності переоцінених активів, визнаних в іншому сукупному прибутку протягом періоду.
- 127 Клас активів – це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності суб’єкта господарювання.
- 128 Інформацію, що її вимагає параграф 126, можна подавати разом з іншою інформацією про цей клас активів, яку розкривають. Наприклад, цю інформацію можна включити в узгодження балансової вартості основних засобів на початок і кінець періоду, як цього вимагає МСБО 16.
- 129 Суб’єктові господарювання, що складає звітність за сегментами відповідно до МСФЗ 8, слід розкривати таку інформацію щодо кожного сегмента, відображеного у звітності
- а) суму збитків від зменшення корисності, визнану в прибутку та збитках і в іншому сукупному прибутку протягом періоду;
 - б) суму сторнувань збитків від зменшення корисності, визнану в прибутку та збитках і в іншому сукупному прибутку протягом періоду.
- 130 Суб’єктові господарювання слід розкривати зазначену нижче інформацію за кожним суттєвим збитком від зменшення корисності, що був визнаний або сторнований протягом періоду за кожним окремим активом (включаючи гудвіл) або за кожною одиницею, що генерує грошові кошти:
- а) події та обставини, які спричинили визнання або сторнування збитку від зменшення корисності;
 - б) визнану або сторновану суму збитку від зменшення корисності;
 - в) для окремого актива:
 - і) характер актива;
 - іі) сегмент, за яким подають звітність і до якого належить актив якщо суб’єкт господарювання надає звітність за сегментами відповідно до МСФЗ 8;
 - г) для одиниці, яка генерує грошові кошти:
 - і) опис одиниці, яка генерує грошові кошти (наприклад, чи є вона асортиментом продукції, заводом, видом діяльності, географічним регіоном або ж сегментом, за яким надають звітність згідно з визначенням у МСФЗ 8);
 - іі) суму збитку від зменшення корисності, визнану або сторновану за класом активів і (якщо суб’єкт господарювання відображає у звіті інформацію за сегментами згідно

МСФЗ 8) за звітним сегментом; iii) якщо сукупність активів для визначення одиниці, яка генерує грошові кошти, змінилася з часу попереднього оцінювання суми очікуваного відшкодування одиниці, яка генерує грошові кошти, суб'єктові господарювання слід описувати поточний та попередній спосіб об'єднання активів у сукупності, а також причини зміни способу визначення одиниці, яка генерує грошові кошти;

- г) чи є сума очікуваного відшкодування актива (одиниці, яка генерує грошові кошти) справедливою вартістю за вирахуванням витрат на вибуття, чи вартістю при використанні;
- д) основу, застосовану для оцінки справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття, якщо сума очікуваного відшкодування є справедливою вартістю за вирахуванням витрат на вибуття (наприклад, чи оцінювалась справедлива вартість з посиланням на ціну котирування на активному ринку на ідентичний актив). Від суб'єкта господарювання не вимагається надавати розкриття інформації, яка вимагається МСФЗ 13;
- е) ставку (ставки) дисконту, застосовану у поточній розрахунковій оцінці та у попередній розрахунковій оцінці (якщо вона є) вартості при використанні, якщо вартість очікуваного відшкодування є вартістю при використанні.

131 Суб'єктові господарювання слід розкривати таку інформацію про сукупні збитки від зменшення корисності і сукупні сторновані суми збитку від зменшення корисності протягом періоду, за який інформація, що її вимагає параграф 130, не подавалася:

- а) основні класи активів, на які впливають збитки від зменшення корисності і сторнування збитків від зменшення корисності;
- б) основні події та обставини, які спричинили визнання (сторнування) цих збитків від зменшення корисності.

132 Стандарт заохочує суб'єктів господарювання розкривати інформацію про основні припущення, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування активів (одиниць, які генерують грошові кошти) протягом періоду. Однак параграф 134 вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування одиниці, що генерує грошові кошти, якщо до балансової вартості такої одиниці включено гудвіл чи нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації.

133 Якщо (згідно з параграфом 84) будь-яка частка гудвілу, придбаного в результаті об'єднання бізнесу протягом періоду, не була розподілена на одиницю (групу одиниць), що генерує грошові кошти на кінець звітного періоду, то інформацію про таку суму нерозподіленого гудвілу слід розкривати разом із причинами, які пояснюють, чому ця сума залишається нерозподіленою.

Оцінки, які застосовуються для визначення сум очікуваного відшкодування для одиниць, які генерують грошові кошти і до яких включається гудвіл або нематеріальні активи, строк корисної експлуатації яких не визначений

134 Суб'єкт господарювання розкриває інформацію відповідно до вимог пунктів а) – д) за кожною одиницею (групою одиниць), що генерує грошові кошти, для яких сума балансової вартості гудвілу або нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації, розподілених на ці одиниці (групи одиниць), що генерують грошові кошти, є суттєвими порівняно із загальною сумою балансової вартості гудвілу чи нематеріальних активів, строки корисної експлуатації яких не визначені, а саме:

- а) балансову вартість гудвілу, розподіленого на певну одиницю (групу одиниць);
- б) балансову вартість нематеріальних активів з невизначеними строками корисної експлуатації, розподілену на певну одиницю (групу одиниць);
- в) суму очікуваного відшкодування одиниці (або групи одиниць) та основу, на якій була визначена сума очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) (тобто вартість при використанні або справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття);
- г) якщо сума очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) базується на вартості при використанні, тоді слід:

- i) навести кожне ключове припущення, на якому управлінський персонал базує прогностні потоки грошових коштів для певного періоду, охопленого останніми бюджетами / прогнозами. Ключовими вважаються ті припущення, до яких сума очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) є найбільш чутливою;
 - ii) описувати підхід, застосований управлінським персоналом для визначення значення (або значень) для кожного з ключових припущень, незалежно від того, чи відображають ці значення попередній досвід, чи відповідають зовнішнім джерелам інформації; якщо це не так, тоді слід пояснити, чому визначені значення відрізняються від попереднього досвіду або ж від зовнішніх джерел інформації;
 - iii) зазначити період, на який управлінський персонал спрогнозував грошові потоки на основі фінансових бюджетів / прогнозів, що були схвалені управлінським персоналом. Якщо для одиниць (груп одиниць), що генерують грошові кошти, застосовується період, який перевищує п'ять років, то слід надавати пояснення, чому такий довший період є виправданим;
 - iv) наводити темпи зростання, використані для екстраполяції прогностних оцінок грошових потоків для періодів, що виходять за межі останніх фінансових бюджетів / прогнозів, а також обґрунтування, яке пояснює застосування будь-якого темпу зростання, який перевищує середні показники росту для продуктів, галузей, країни (країн), у яких функціонує суб'єкт господарювання, або ринків, до яких належить одиниця (група одиниць);
 - v) наводити ставку (ставки) дисконту, застосовану для підготовки прогнозу грошових потоків;
- г) метод (методи), застосований для оцінки справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття, якщо сума очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) базується на справедливій вартості за вирахуванням витрат на вибуття. Від суб'єкта господарювання не вимагається надавати розкриття інформації, яка вимагається МСФЗ 13. Якщо справедлива вартість за вирахуванням витрат на вибуття не оцінюється із застосуванням ціни котирування на ідентичну одиницю (групу одиниць), то суб'єкт господарювання має розкривати таку інформацію:
- i) кожне ключове припущення, на якому управлінський персонал базує своє визначення справедливої вартості за вирахуванням витрат на вибуття. Ключовими вважаються ті припущення, до яких сума очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) є найбільш чутливою;
 - ii) опис підходу, застосованого управлінським персоналом для визначення значення (значень) для кожного з ключових припущень незалежно від того, чи відображають ці значення попередній досвід або ж (якщо доречно) відповідають зовнішнім джерелам інформації; якщо це не так, то слід пояснити, чому і як визначені значення відрізняються від попереднього досвіду або ж від зовнішніх джерел інформації;
 - iiA) рівень ієрархії справедливої вартості (див. МСФЗ 13), до якого належить оцінка справедливої вартості повністю (без зазначення того, наскільки доступною є інформація про "вартість вибуття");
 - iiB) якщо сталася зміна методу оцінки, – таку зміну та її причину (причини).
- Якщо справедливу вартість мінус витрати на вибуття визначено з використанням прогнозів дисконтованих грошових потоків, то суб'єкт господарювання має розкривати таку інформацію: iii) період, на який управлінський персонал спрогнозував грошові потоки; iv) темпи зростання, використані для екстраполяції прогнозів грошових потоків; v) ставка (ставки) дисконту, застосована у прогнозах грошових потоків.
- д) якщо внаслідок обґрунтовано можливої зміни ключового припущення, на підставі якого управлінський персонал будував своє визначення суми очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць), сума балансової вартості одиниці (групи одиниць) перевищить суму її очікуваного відшкодування, то слід розкривати:
- i) суму, на яку розмір очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) перевищує її балансову вартість;
 - ii) значення, визначені для цього ключового припущення;

- iii) суму, на яку повинно змінитися значення, визначене для цього ключового припущення (після врахування всіх аспектів подальшого впливу цієї зміни на всі інші змінні показники, що використовуються для оцінки суми очікуваного відшкодування), аби розмір очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць) дорівнював її балансовій вартості.

135 Якщо деякі або всі суми балансової вартості гудвілу або нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації розподіляються на декілька одиниць (груп одиниць), що генерують грошові кошти, і кожна така сума, розподілена в такий спосіб на кожен одиницю (групу одиниць), є несуттєвою порівняно із загальною сумою балансової вартості гудвілу чи нематеріальних активів, строк корисної експлуатації яких не визначений, то цей факт слід розкривати разом із сукупною сумою балансової вартості гудвілу або нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації, розподілених на ці одиниці (групи одиниць). Крім того, якщо суми очікуваного відшкодування будь-якої з цих одиниць (груп одиниць) базуються на таких самих ключових припущеннях, а також суми балансової вартості гудвілу або нематеріальних активів з невизначеним строком корисної експлуатації, розподілених на ці одиниці (групи одиниць), є суттєвими порівняно із загальною сумою балансової вартості гудвілу чи нематеріальних активів, строк корисної експлуатації яких не визначений, то суб'єкт господарювання повинен розкривати цей факт разом з такою інформацією:

- а) сукупна балансова вартість гудвілу, розподіленого на такі одиниці (групи одиниць);
- б) сукупна сума нематеріальних активів, строк корисної експлуатації яких не визначений, що розподілені на ці одиниці (групи одиниць);
- в) опис ключових припущень (припущення);
- г) опис підходу, застосованого управлінським персоналом для визначення значення (значень) для кожного з ключових припущень, незалежно від того, чи відображають ці значення попередній досвід, чи (якщо доречно) відповідають зовнішнім джерелам інформації; якщо це не так, тоді слід пояснити, чому та як визначені значення відрізняються від попереднього досвіду або ж від зовнішніх джерел інформації;
- г) якщо в результаті прийнятно можливих змін у ключових припущеннях сукупна сума балансової вартості одиниць (груп одиниць) ніж перевищує сукупну суму її очікуваного відшкодування, то слід розкривати:
 - i) суму, на яку сукупна сума очікуваного відшкодування одиниць (груп одиниць) перевищує сукупну суму їх балансової вартості;
 - ii) значення, визначені для цього ключового припущення (ключових припущень);
 - iii) суму, на яку слід змінити значення, визначене для цього ключового припущення (ключових припущень), після врахування всіх аспектів впливу цієї зміни за всіма іншими змінними показниками, що їх використовують для оцінки суми очікуваного відшкодування, щоб сукупна сума очікуваного відшкодування одиниць (груп одиниць) дорівнювала сукупній сумі їх балансової вартості.

136 Останні деталізовані обчислення, зроблені у попередньому періоді, суми очікуваного відшкодування одиниці (групи одиниць), що генерують грошові кошти, можна переносити на майбутні періоди (згідно з параграфами 24 і 99) і застосовувати для перевірки зменшення корисності цієї одиниці (групи одиниць) у поточному періоді, якщо дотримано визначених умов. У такому випадку інформація стосовно цієї одиниці (групи одиниць), що включається до розкриття інформації згідно з вимогами параграфів 134 і 135, відноситься до обчислення суми очікуваного відшкодування на основі інформації, перенесеної на майбутній період.

137 Ілюстративний приклад 9 демонструє розкриття інформації, що її вимагають параграфи 134 і 135.

Положення перехідного періоду і дата набрання чинності

138 [Вилучено]

139 Суб'єкт господарювання застосовує цей Стандарт для:

- а) гудвілу і нематеріальних активів, придбаних у результаті об'єднання бізнесу, для яких датою угоди є 31 березня 2004 р. або пізніша дата;
- б) усіх інших активів у подальшому після початку першого річного періоду, що розпочинається 31 березня 2004 р., або пізніше.
- 140 Суб'єктам господарювання, на які поширюються положення параграфу 139, рекомендується до застосовувати вимоги цього Стандарту до дати набрання чинності, визначеної в параграфі 139. Однак, якщо суб'єкт господарювання застосовує цей Стандарт до зазначених дат набрання чинності, йому одночасно також слід застосовувати МСФЗ 3 і МСБО 38 (у переглянутій версії 2004 р.).
- 140А МСБО 1 «Подання фінансової звітності» (переглянутий у 2007 р.) вніс зміни до термінології, що використовується у всіх МСФЗ. Крім того, він запровадив зміни до параграфів 61, 120, 126 та 129. Суб'єкт господарювання має застосовувати ці зміни для річних періодів, що починаються 1 січня 2009 р., або пізніше. Якщо суб'єкт господарювання застосовує МСБО 1 (переглянутий у 2007 р.) для періоду, що починається раніше, він повинен також застосовувати зазначені зміни і до цього періоду.
- 140Б МСФЗ 3 (переглянутий у 2008 р.) вніс зміни до параграфів 65, 81, 85 та 139; вилучив параграфи 91–95 та 138 і додав Додаток В. Суб'єкт господарювання застосовує ці зміни для річних періодів, що починаються 1 липня 2009 р., або пізніше. Якщо суб'єкт господарювання застосовує МСФЗ 3 (переглянутий у 2008 р.) для періоду, що починається раніше, він повинен також застосовувати зазначені зміни і до цього періоду.
- 140В Параграф 134 (г) був змінений внаслідок «Вдосконалень МСФЗ», оприлюднених у травні 2008 р. Суб'єкт господарювання застосовує ці зміни для річних періодів, що починаються 1 січня 2009 р., або пізніше. Дозволяється застосування раніше зазначеної дати. Якщо суб'єкт господарювання застосовує ці зміни для періоду, що починається раніше, йому слід розкривати цей факт.
- 140Г «Собівартість інвестицій у дочірнє, спільно контрольоване або асоційоване підприємство» (зміни до МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» та до МСБО 27), оприлюднені у травні 2008 р., додали параграф 12(є). Суб'єкт господарювання застосовує ці зміни для майбутніх річних періодів, що починаються 1 січня 2009 р., або пізніше. Дозволяється застосування раніше зазначеної дати. Якщо суб'єкт господарювання застосовує відповідні зміни у параграфах 4 та 38А МСБО 27 для періоду, що починається раніше, йому слід одночасно застосовувати зміни, що містяться у параграфі 12(є).
- 140Г Документ «Удосконалення до МСФЗ», виданий у квітні 2009 р., змінив параграф 80(б). Суб'єкт господарювання застосовує цю зміну перспективно для річних періодів, що починаються 1 січня 2010 р. або пізніше. Дозволяється застосування до цієї дати. Якщо суб'єкт господарювання застосовує цю зміну для періоду до зазначеної дати, він розкриває цей факт.
- 140Д [Вилучено]
- 140Е [Вилучено]
- 140Є МСФЗ 10 та МСФЗ 11, видані у травні 2011 р., змінили параграф 4, заголовок перед параграфом 12(є) та параграф 12(є). Суб'єкт господарювання застосовує ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 10 та МСФЗ 11.
- 140Ж МСФЗ 13, виданий у травні 2011 р., змінив параграфи 5, 6, 12, 20, 28, 78, 105, 11, 130 та 134, вилучив параграфи 25–27 та додав параграф 53А. Суб'єкт господарювання застосовує ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 13.
- 140И МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами», випущений у травні 2014 року, змінив пункт 2. Суб'єкт господарювання застосовує цю зміну, якщо він застосовує МСФЗ 15.

Вилучення МСБО 36 (видане у 1998 р.)

141. Цей Стандарт замінює МСБО 36 «Зменшення корисності активів» (виданий у 1998 р.).

Додаток А

Застосування методу на основі теперішньої вартості для оцінки вартості при використанні

Цей додаток є невід'ємною складовою цього Стандарту. Він надає керівництво щодо використання методів на основі теперішньої вартості для оцінки вартості при використанні. Хоча в цьому керівництві застосовується термін "актив", він однаковою мірою стосується і групи активів, які утворюють одиницю, що генерує грошові кошти.

Складові оцінки теперішньої вартості

- A1 Далі наводимо перелік елементів, які, взяті разом, відображають економічні відмінності між активами:
- а) оцінка майбутніх грошових потоків або (у більш складних випадках) низки майбутніх грошових потоків, що їх суб'єкт господарювання очікує отримати від актива;
 - б) очікування щодо можливих відхилень цих потоків грошових коштів за сумою або у часі;
 - в) вартість грошей у часі, яка представлена поточною безризиковою ринковою ставкою відсотка;
 - г) ціна за прийняття ризику, притаманного цьому активу;
 - г) інші чинники, які іноді неможливо визначити (такі як неліквідність), які учасники ринку відображають у визначенні вартості майбутніх грошових потоків, що їх суб'єкт господарювання очікує отримати від цих активів.
- A2 Цей додаток вирізняє два підходи до обчислення теперішньої вартості, кожен з яких, залежно від обставин, можна застосовувати для оцінки вартості актива при використанні. Згідно з "традиційним" підходом, ставка дисконту включає коригування відповідно до чинників б)-г), наведених у параграфі А1. Згідно з підходом на основі "очікуваного потоку грошових коштів", для обчислення скоригованого за ризиками очікуваного потоку грошових коштів треба зробити коригування, спричинені чинниками б), г) та г). Незалежно від підходу, який обирає суб'єкт господарювання для відображення очікувань щодо можливих відхилень грошових потоків у сумі чи часі, результат має відображати очікувану теперішню вартість майбутніх потоків грошових коштів, тобто середньозважений показник за всіма можливими результатами.

Загальні принципи

- A3 Методи, які застосовують для оцінювання майбутнього потоку грошових коштів та ставок відсотка, для різних ситуацій різні залежно від обставин, у яких перебуває актив, що розглядається. Однак при застосуванні будь-якого методу на основі теперішньої вартості для оцінювання активів керуються певними загальними принципами, а саме:
- а) ставка відсотка, яка застосовується для дисконтування потоків грошових коштів, має відображати припущення, що відповідають припущенням, притаманним оцінюваним потокам грошових коштів. Інакше вплив деяких припущень обчислюватиметься двічі або ігноруватиметься. Наприклад, ставка дисконту розміром 12 відсотків може застосовуватися до визначеного контрактом потоку грошових коштів за наданою позицією. Ця ставка відображає очікування щодо майбутнього дефолту за позиціями з певними характеристиками. Цю саму ставку розміром 12 відсотків не слід застосовувати для дисконтування очікуваного потоку грошових коштів, оскільки ці потоки грошових коштів уже відображають припущення щодо майбутнього дефолту;
 - б) визначений за оцінками потоки грошових коштів та ставки дисконту мають бути вільними від упереджень і від чинників, не пов'язаних з активом, який розглядається. Наприклад, навмисне заниження оцінки чистого грошового потоку для збільшення очевидної майбутньої прибутковості актива призводить до упередженої оцінки;
 - в) визначені за оцінками потоки грошових коштів або ставки дисконту повинні скоріше відображати діапазон можливих результатів, аніж одну єдину найбільш імовірну максимальну чи мінімальну можливу суму.

Традиційний та очікуваний підходи до теперішньої вартості на основі потоку грошових коштів

Традиційний підхід

- A4 Застосування в обліку теперішньої вартості традиційно базувалося на використанні єдиної низки визначених за оцінками грошових потоків і єдиної ставки дисконту, яка часто визначалася як “ставка, що відповідає певному ризикові”. По суті, традиційний підхід базується на припущенні, що застосування єдиної ставки дисконту може охоплювати всі очікування щодо майбутніх потоків грошових коштів і відповідну надбавку за ризик. Отже, традиційний підхід зосереджується головним чином на виборі ставки дисконту.
- A5 За певних обставин (зокрема, коли на ринку є порівнювані активи) традиційний підхід є відносно легким у використанні. Для активів, рух грошових коштів за якими визначається умовами контракту, він відповідає підходам учасників ринку до опису активів, як це відбувається у випадку “12 відсоткових облігацій”.
- A6 Однак такий традиційний підхід може не забезпечувати належного вирішення певних проблем складної оцінки, таких як оцінка нефінансових активів, для яких не існує ринку, або порівнюваних активів. Належний пошук “ставки, що відповідає певному ризикові”, вимагає аналізу щонайменше двох статей: актива, що існує на ринку і має ставку, яку можна спостерігати, й оцінюваного актива. Належна ставка дисконту для оцінюваних грошових потоків повинна виходити зі ставки відсотка, що спостерігається за цим іншим активом. Щоб зробити такий висновок, характеристики грошових потоків цього іншого актива мають бути подібними до характеристик грошових потоків оцінюваного актива. Отже, у процесі оцінювання треба:
- визначити низку грошових потоків, які будуть дисконтовані;
 - визначити інший подібний актив, який є на ринку і має подібні характеристики грошових потоків;
 - порівняти сукупності грошових потоків для цих двох активів, аби переконатися у їх подібності (наприклад, пересвідчитися, що обидві сукупності грошових потоків є визначеними відповідно до умов контракту, або ж з'ясувати, що одна сукупність потоків грошових коштів визначена умовами контракту, а інша визначена на основі оцінок);
 - визначити, чи існує в одному із цих активів елемент, якого немає в іншому (наприклад, чи є один з них менш ліквідним, аніж інший); та
 - оцінити ймовірність однакової поведінки обох сукупностей потоків грошових коштів (або, навпаки, однакових відхилень) економічних умовах, що змінюються.

Підхід на основі очікуваних грошових потоків

- A7 Підхід на основі очікуваних грошових потоків у деяких ситуаціях є більш ефективним інструментом оцінки порівняно з традиційним підходом. При проведенні оцінювання, підхід на основі очікуваних грошових потоків ураховує всі очікування щодо можливих грошових потоків, а не той єдиний потік, який вважається найбільш імовірним. Наприклад, потік грошових коштів може становити 100 ВО, 200 ВО або 300 ВО з імовірністю у 10 відсотків, 60 відсотків і 30 відсотків відповідно. Очікуваний потік грошових коштів становить 220 ВО. Отже, підхід на основі очікуваних грошових потоків відрізняється від традиційного підходу тим, що він зосереджений на безпосередньому аналізі потоків грошових коштів, які розглядаються, і на чіткішому викладі припущень, застосованих у процесі оцінювання.
- A8 Якщо немає визначеності щодо часу грошових потоків, то підхід на основі очікуваних потоків грошових коштів дозволяє застосовувати метод на основі теперішньої вартості. Наприклад, потік грошових коштів розміром 1000 ВО може бути отриманий через рік, через два чи три роки з імовірністю 10 відсотків, 60 відсотків і 30 відсотків відповідно. Наведений нижче приклад демонструє обчислення очікуваної теперішньої вартості в цій ситуації.

Теперішня вартість розміром 1000 ВО через ставкую 5%	952,38 ВО	рік за
Імовірність	10,00%	95,24 ВО

Теперішня вартість розміром 1000 ВО через 2 роки за ставкою 5,25%	902,73 ВО
Імовірність 60,00%	541,64 ВО
Теперішня вартість розміром 1000 ВО через 3 роки за ставкою 5,50%	851,61 ВО
Імовірність 30,00%	255,48 ВО
Очікувана теперішня вартість	<u>892,36 ВО</u>

- A9 Очікувана теперішня вартість розміром 892,36 ВО відрізняється від традиційного поняття найкращої оцінки розміром 902,73 ВО (60 відсотків імовірності). Традиційне обчислення значення теперішньої вартості, застосоване для цього прикладу, вимагає прийняття рішення про те, який з можливих варіантів часу грошових потоків використати, а це, відповідно, не відображатиме ймовірності інших варіантів часу грошових потоків. Це відбувається тому, що ставка дисконту, яка застосовується в традиційному обчисленні теперішньої вартості, не може відображати невизначеностей у часі.
- A10 Використання ймовірностей є суттєвим елементом підходу до очікуваних грошових потоків. Дехто сумнівається, що використання ймовірностей для значною мірою суб'єктивних оцінювань може забезпечити більшу точність. Однак належне застосування традиційного методу (як описано у параграфі A6) вимагає таких самих оцінок і суб'єктивності, не забезпечуючи такої прозорості підходу в обчисленні, як підхід очікуваних грошових потоків.
- A11 Різні підходи до визначення оцінки, які існують у сучасній практиці, неформально вже включають елементи очікуваних грошових потоків. Крім того, бухгалтери часто стикаються з необхідністю оцінити актив, користуючись обмеженою інформацією щодо ймовірності можливих грошових потоків. Наприклад, бухгалтер може зіткнутися з такими ситуаціями:
- оцінена сума знаходиться десь у межах між 50 ВО і 250 ВО, але жодна із сум у цьому діапазоні не є більш імовірною, ніж будь-яка інша сума. Виходячи з цієї обмеженої інформації, очікуваний оцінений потік грошових коштів становить 150 ВО $[(50 + 250)/2]$;
 - оцінена сума перебуває десь у межах між 50 ВО і 250 ВО, а найбільш імовірною сумою є 100 ВО. Однак імовірність, притаманна кожній сумі, невідома. Виходячи з цієї обмеженої інформації, очікуваний оцінений потік грошових коштів становить 133,33 ВО $[(50 + 100 + 250)/3]$;
 - оцінена сума становить 50 ВО (10 відсотків імовірності), 250 ВО (30 відсотків імовірності) або 100 ВО (60 відсотків імовірності). Виходячи з цієї обмеженої інформації, очікуваний оцінений грошовий потік становить 140 ВО $[(50 \times 0.10) + (250 \times 0.30) + (100 \times 0.60)]$.
- У кожному з наведених випадків визначений на основі оцінок очікуваний грошовий потік, очевидно, може забезпечити кращу оцінку вартості при використанні, ніж її окремо взятий мінімальний, найбільш імовірний чи максимальний розмір.
- A12 На застосування підходу на основі очікуваного потоку грошових коштів діє обмеження, пов'язане з витратами і вигодами. У деяких випадках суб'єкт господарювання може мати доступ до великого обсягу даних і може бути здатним розробити багато сценаріїв щодо руху грошових коштів. В інших випадках суб'єкт господарювання без суттєвих витрат може мати можливість визначити лише не більш ніж загальні твердження щодо зміни грошових потоків. Суб'єктові господарювання треба знайти баланс між витратами, необхідними для отримання додаткової інформації, і додатковою достовірністю, яку ця інформація забезпечить для оцінки.
- A13 Дехто дотримується думки, що метод на основі очікуваних грошових потоків не є належним для оцінки єдиного актива або актива з обмеженою кількістю можливих результатів. Вони наводять як приклад актив з двома можливими результатами: 90 відсотків імовірності того, що грошовий потік становитиме 10 ВО і 10 відсотків імовірності того, що грошовий потік становитиме 1000 ВО. Вони зазначають, що в цьому прикладі очікуваний рух грошових коштів становить 109 ВО і піддають критиці цей результат як такий, що не відображає жодну із сум, яка зрештою може бути сплачена.
- A14 Твердження, подібні до наведеного вище, відображають неузгодженість у меті оцінювання, яка, власне, і лежить в основі цієї незгоди. Якщо мета полягає у накопиченні витрат, що будуть понесені, очікувані грошові потоки можуть не забезпечити репрезентативну достовірну оцінку очікуваних витрат. Однак цей Стандарт стосується оцінки суми очікуваного відшкодування актива.

Малоймовірно, щоб сума очікуваного відшкодування актива становила 10 ВО, навіть якщо такий рух грошових коштів і є найбільш імовірним. Так відбувається тому, що оцінка в розмірі 10 ВО не включає невизначеність руху грошових коштів у цій оцінці актива. Натомість невизначений грошовий потік подається так, ніби він є визначеним грошовим потоком. Жоден раціональний суб'єкт господарювання не продасть актив з такими характеристиками за 10 ВО.

Ставка дисконту

- A15 Незалежно від підходу, який суб'єкт господарювання обирає для оцінки вартості актива при використанні, ставки відсотка, які застосовуються для дисконтування грошових потоків, не повинні відображати ризики, на які вже були скориговані, визначені на основі оцінок, грошові потоки. Інакше це призведе до подвійного врахування деяких припущень.
- A16 Якщо безпосередніх ставок для конкретного актива на ринку немає, суб'єкт господарювання використовує сурогатні ставки для оцінки ставки дисконту. Мета полягає в попередньому оцінюванні (наскільки це можливо) ринкових оцінок:
- вартості грошей у часі для періодів до завершення строку корисної експлуатації актива; та
 - чинників б), г) та г), описаних у параграфі А1, тією мірою, якою ці чинники не призвели до необхідності коригування при визначенні оцінки грошових потоків.
- A17 Як відправну точку для такого оцінювання суб'єкт господарювання може врахувати такі ставки:
- середньозважена вартість капіталу суб'єкта господарювання, визначена за таким методом, як, наприклад, “моделі визначення вартості фінансових активів”;
 - відсоткова ставка додаткових запозичень суб'єкта господарювання;
 - інші ринкові ставки запозичення.
- A18 Однак ці ставки мають бути скориговані на:
- відображення способу, яким ринок оцінив би специфічні ризики, пов'язані з оцінюваними грошовими потоками від актива;
 - вилучення ризиків, які не пов'язані з грошовими потоками від актива, визначеними згідно з оцінками, або за якими грошові потоки, визначені згідно з оцінками, були скориговані.
- Також слід враховувати такі ризики, як ризик країни, валютний та ціновий ризики.
- A19 Ставка дисконту не залежить від структури капіталу суб'єкта господарювання і від того, як суб'єкт господарювання фінансував придбання актива, оскільки майбутні грошові потоки, які очікуються в результаті придбання актива, не залежать від того, як фінансувалося його придбання.
- A20 Параграф 55 вимагає застосовувати ставку дисконту до оподаткування. Таким чином, якщо за основу оцінки ставки дисконту береться сума після оподаткування, то ця основа вимагає коригування для відображення ставки до оподаткування.
- A21 Суб'єкт господарювання, як правило, використовує єдину ставку дисконту для оцінки вартості актива при використанні. Однак для різних майбутніх періодів суб'єкт господарювання використовує окремі ставки дисконту, якщо вартість при використанні чутлива до різниці в ризиках, яка існує в різних періодах, або ж до строкової структури відсоткових ставок.

Додаток Б Зміна до МСБО 16

[Зміна не застосовується до вимог]

Додаток В

Перевірка зменшення корисності одиниць, які генерують грошові кошти і до яких належать гудвіл і неконтрольовані частки

Цей додаток є невіддільною складовою цього стандарту.

- В1 Згідно з МСФЗ 3 (переглянутим у 2008 р.), покупець здійснює оцінку і визнання гудвілу на дату придбання як перевищення суми а) над сумою б) як зазначено нижче:
- а) сукупність сум:
 - (i) наданої компенсації, оцінка якої здійснена згідно МСФЗ 3, яка зазвичай вимагає використовувати справедливу вартість на дату придбання;
 - (ii) будь-якої неконтрольованої частки в придбаному суб'єкті господарювання, оцінка якої здійснена згідно МСФЗ 3;
 - (iii) справедливої вартості на дату придбання частки власного капіталу, яка раніше належала покупцеві в придбаному суб'єкті господарювання, при поетапному об'єднанні бізнесу.
 - б) чиста сума придбаних активів, які можна ідентифікувати, і прийнятих зобов'язань на дату придбання, оцінка яких здійснена згідно МСФЗ 3.

Розподіл гудвілу

- В2 Параграф 80 цього стандарту вимагає розподіляти гудвіл, придбаний в результаті об'єднання бізнесу, на кожен одиницю (одиниці), що генерує грошові кошти, або ж на групи одиниць, що генерують грошові кошти, покупця, який, як очікується, отримає вигоди від синергії в результаті такого об'єднання бізнесу незалежно від того, чи відносяться до цих одиниць чи груп одиниць інші активи або зобов'язання придбаного суб'єкта господарювання. Деякі синергії в результаті об'єднання бізнесу можуть розподілятися на одиницю, що генерує грошові кошти, в якій неконтрольована частка не має частки участі.

Перевірка зменшення корисності

- В3 Перевірка зменшення корисності полягає у порівнянні суми очікуваного відшкодування одиниці, що генерує грошові кошти, з балансовою вартістю цієї одиниці, що генерує грошові кошти.
- В4 Якщо суб'єкт господарювання здійснює оцінку неконтрольованих часток не за справедливою вартістю, а оцінює її як власну пропорційну частку в чистих активах дочірнього підприємства, які можна ідентифікувати на дату придбання, він повинен включати в суму очікуваного відшкодування відповідної одиниці, що генерує грошові кошти, гудвіл, який відноситься до неконтрольованих часток, але в консолідованій фінансовій звітності материнської компанії не визнається. В результаті суб'єктові господарювання слід збільшити балансову вартість розподіленого на одиницю гудвілу і включити до неї гудвіл, розподілений на неконтрольовані частки. Після цього таку скориговану балансову вартість порівнюють із сумою очікуваного відшкодування одиниці, що генерує грошові кошти, і визначають, чи зменшилася її корисність.

Розподіл збитку від зменшення корисності

- В5 Параграф 104 вимагає розподіляти будь-який визначений збиток від зменшення корисності спочатку для зменшення балансової вартості гудвілу, розподіленого на одиницю, (що генерує грошові кошти), а потім на інші активи одиниці пропорційно балансовій вартості кожного актива в цій одиниці.

- В6 Якщо дочірнє підприємство, або його частина, з неконтрольованою часткою являє собою одиницю, що генерує грошові кошти, збитки від зменшення корисності розподіляються між материнською компанією і неконтрольованою часткою на тій самій основі, яка використовується для розподілу прибутків і збитків.
- В7 Якщо дочірнє підприємство, або його частина, з неконтрольованою часткою належить до більшої за розміром одиниці, що генерує грошові кошти, збитки від зменшення корисності гудвілу розподіляються між тими складовими цієї одиниці, що генерує грошові кошти, які містять неконтрольовану частку, і тими що її не мають. Збитки від зменшення корисності слід розподіляти на складові одиниці, що генерує грошові кошти, на основі таких показників:

- а) відносні значення балансової вартості гудвілу складових одиниці до зменшення їхньої корисності в межах зменшення корисності гудвілу, який належить до одиниці, що генерує грошові кошти;
- б) відносні значення балансової вартості чистих ідентифікованих активів в складових одиниці до зменшення їхньої корисності відповідно до зменшення корисності, що відноситься до ідентифікованих активів в одиниці, що генерує грошові кошти. Будь-яке таке зменшення корисності пропорційно розподіляється на активи складових кожної одиниці відповідно до балансової вартості кожного актива в певній складовій.

В тих складових, які містять неконтрольовану частку, збиток від зменшення корисності розподіляється між материнською компанією і неконтрольованою часткою на тій самій основі, що застосовується для розподілу прибутку або збитків.

- В8 Якщо збиток від зменшення корисності, розподілений на неконтрольовану частку, відноситься до гудвілу, який не визнається у консолідованій фінансовій звітності материнського підприємства (див. параграф В4), такий збиток від зменшення корисності не визнається як збиток від зменшення корисності гудвілу. В таких випадках збитком від зменшення корисності гудвілу визнається тільки збиток від зменшення корисності пов'язаний з гудвілом, що розподілений на материнську компанію.
- В9 Ілюстративний приклад 7 демонструє перевірку зменшення корисності одиниці, що генерує грошові кошти, до якої належить гудвіл і яка не знаходиться у повній власності.